

Jubileumsskrift

SVEDALA IDROTTSFÖRENING
1908 – 2008

www.svedalaif.se

Knatteskolan 2007 (Barn födda 2001)

P00

F99/00

P99

P98

P97

P96

Innehållsförteckning

Sida 4: Inledning	av Thomas Hansson
Sida 6: Statistik	
Sida 8: Gamla IP och lite annat	av Skånes Idrottsförbund
Sida 9: Begynnelsen och första storhetstiden	av Thomas Hansson
Sida 14: Matchhjälten från Svedala	av Stefan Eckerström
Sida 16: Bland SIF-are och andra Svedalabor under 50-talet	av Sune Göransson
Sida 21: Alla mina år med SIF	av Leif Malmgren
Sida 23: Vårt sextiotial	av Johnny Olsén
Sida 25: Söderslättscup och Bingospel på sextiotalet	av Bengt Collovin
Sida 28: Att vara med: Sjuttiotial blir åttiotial	av Thomas Hansson
Sida 32: SIF på 80-talet, en växande förening	av Curt Göransson
Sida 35: Nittiotalets profiler	av Bo Andersson
Sida 38: Ungdomsledarens händelserika tillvaro	av Erling Brännström
Sida 41: Med stormsteg mot 100 år	av Bengt Sandberg
Sida 48: Oldboys 1994 - 2008	av Bosse Persson
Sida 50: Bland ledare och andra personligheter	av Johan Ljungström
Sida 52: Mina år som ordförande och ungdomsledare i SIF	av Rickard Nilsson
Sida 57: Svedala Idrottsförenings vänner, SIV	av Bengt Sandberg
Sida 58: Disponent Fritsch vandringspris	

I jubileumsgruppen 2008 ingår följande personer:

Ordförande:	Erling Brännström
Övriga medlemmar i gruppen:	Thomas Hansson, Susanne Jeppsson, Arne Rosdahl, Johan Ljungström, Bengt Sandberg, Bosse Persson

Inledning

av Thomas Hansson

Svedala IF, hundra år, en av Skånes äldsta idrottsföreningar.

Om vi bara ägnar ett ögonblick åt att tänka på hur samhället såg ut då, 1908. Byn hade cirka 1500 invånare. Svedalas geografiska läge var utmärkt med en knutpunkt för järnvägen, vilken hade anlagts några decennier tidigare. Detta gjorde orten intressant för etablering av näringsverksamhet. Åbjörn Andersson hade av denna anledning byggt sin mekaniska verkstad här. I övrigt, Storgatan, kyrkan, ett antal mindre näringsidkare.

Hundra år senare; Fler invånare, cirka 10.000 i tätorten. Åbjörn Anderssons företag, numera ägt av Sandvik, är fortfarande kommunens största privata arbetsgivare. Därtill ett antal mindre företag, dock inte samma som 1908. Storgatan är fortfarande centrum. Kyrkan står där den stod för 100 år sedan. Och Svedala IF finns kvar som den äldsta idrottsföreningen.

Det mesta således ungefär likadant om än i lite större skala eller....

För oss individer är emellertid livet idag fullständigt annorlunda än det var i början på 1900-talet. Den allmänna välfärden, bättre infrastruktur och kommunikationsmöjligheter som inte existerade då, omedelbar tillgång till information etc. har omdanat samhälle och levnadsförhållanden i grunden.

Namnet, Svedala Idrottsförening, antyder att klubben har varit mer än vad den är idag, d v s mer än en ren fotbollsförening. Framför allt i tidernas begynnelse men även senare har det funnits andra idrotter som har spelat en viss roll.

Friidrott förekom fram till 1950. Ofta var det begåvningar som sysslade med fotboll och annan idrott samtidigt som också hävdade sig väl i t ex friidrott. På friidrottens damsida omnämns ett namn mycket oftare än andra, Gertrud Jennby var namnet, för övrigt den enda kvinna som hittills mottagit Fritsch vandringspris för bästa idrottsprestation.

Bordtennis är en annan sport som under 50-, 60- och 70-talet gjorde bra reklam för Svedala IF. Precis som all annan idrottsverksamhet så har dessa sporter stått och fallit med några få eldsjälaars helhjärtade insatser. Det finns många som borde omnämnas för år av outtröttligt tålamod och slit, inom bordtennisen minns man t ex ledare som Kjell Lindberg och Rolf Jakobsson.

De följande sidorna kommer i stort sett bara att kretsa kring fotbollen därför att det har varit klubbens huvudaktivitet under åtminstone nittio av de gångna hundra åren. Ambitionen har varit att få tongivande personer från igår och idag att skriva om sin tid i och med föreningen. En annan ambition har varit att täcka in samtliga decennier i föreningens historia.

Vår ungdomsverksamhet vill vi föra fram i en jubileumsskrift. För en idrottsförening som verkar på den nivå vi i Svedala IF gör spelar ungdomsverksamheten en mycket stor roll, så har det inte alltid varit. Så sent som på sjuttioalet förekom det seriösa planer på att lägga ner ungdomsfotbollen och bara satsa på seniorlag! Idag säger vi istället att seniorverksamheten är en förlängd ungdomsverksamhet. Dagens seniortrupp består till stor del av unga killar som för

några år sedan spelade knattefotboll på ”gamla IP”. Flera av våra nuvarande ledare och tränare på olika nivåer har också fått sin fotbollsfostran inom föreningen.

Att bygga eget innebär ett visst spill. Får vi fram för bra spelare lockas de snabbt bort av större klubbar, så har det alltid varit och så kommer det att förbli. En rimligt hög sportslig målsättning, innebärande avancemang i seriesystemet, skulle göra det lättare att behålla egna talanger då det är färre konkurrenter som kan locka med spel på högre nivå.

Ingen förening överlever utan bra ledare. Vi vill också beskriva vad det innebär att vara ledare, oerhört mycket glädje men också en hel del tidskrävande arbete. Rekryteringen av ledare är en ständig huvudvärk för de styrande i föreningen. Vi vill ha tag i fler bra ledare för då kan vi också ge fler ungdomar meningsfull sysselsättning. Fotboll är världens i särklass mest utövade sport, på elitnivå är exponeringen via media enorm. Det lockar ungdomar som vill pröva på men någon måste ta hand om dem.

Framtiden, hur ser föreningen ut om tio år? Denna fråga ställdes till ett antal huvudpersoner i föreningen för tio år sedan. Svaren då visade sig stämma ganska väl med hur det verkligen ser ut idag. D v s inga stora förändringar i verksamheten, inga förbättringar av idrottsanläggningarna i kommunen, sportsligt är man på samma nivå nu som då.

En stor nyhet är emellertid att flickfotbollen har återuppväckts och växt till sig tack vare, ja just det, en eldsjäl. I detta fallet Bengt Sandberg, som i många år jobbat mycket och hårt med att utveckla ungdomssidan. Bland annat genom att se till att Svedala IF årligen arrangerar fotbollsskola och fotbollscuper utomhus såväl som inomhus. En annan nyhet på gång är att det förefaller som om kommunansvariga äntligen har hörsammat föreningens önskan om bättre förhållanden och planerar för en ny idrottsplats.

STADGAR 1908

Svedala Idrottsförening bildades den 30 november 1908.

Ur stadgarna som då antogs, kan man utläsa att föreningens övningar skulle omfatta

GYMNASTIK
FRIA IDROTTER såsom
HÖJD-, LÄNGD- OCH STAFSPRÅNG
DISKUS OCH SPJUTKASTNING, KULSTÖTNING
LÖPNING 100, 400, 1500 OCH 10.000 METER
HÄCKLÖPNING 110 METER
STAFETTLÖPNING 400 METER
VELOCIPEDRIDT INTILL 20.000 METER, EVENTUELLT LÄNGE AFSTÅND
FOTBOLLSSPEL
SKRIDSKOÅKNING

Ordförande och Vice ordförande 1908 - 2008

Ordförande

1908	Josef Linderoth
1909-1913	Oscar Nordh
1914-1916	Josef Linderoth
1917-1924	Oscar Nordh
1925-1927	Robert Karlström
1928-1930	Elis Sandberg
1931	Daniel Eiliasson
1932-1933	Elis Sandberg
1934	Harald Nilsson
1935-1939	Carl F. Carlsson
1940-1944	Gunnar Persson
1945-1951	Stig Hardborn
1952-1954	Nils Perlman
1955-1956	Knut Hansson
1957-1959	Sune Göransson
1960	Kjell Lindberg
1961	Einar Wiahl
1962	Åke Brodén
1963-1964	Wive Nilsson
1965-1966	Åke Hansson
1967-1968	Raimu Palade
1969-1976	Gunnar Zaar
1977-1979	Johnny Olsén
1980-1983	Alf Gunnarsson
1984-1985	Göran Carlsson
1986	Bengt Alm
1987-1988	Sune Göransson
1989	Thor Andersson
1990-1992	Knut Magnusson
1993	Curt Göransson
1994-1995	Björn Jönsson
1996-1997	Krister Karlsson
1998-2000	Curt Göransson
2001-2002	Jan Ohlsson
2003-2008	Rickard Nilsson

Vice Ordförande

1908	Th. Lorch
1909-1913	Olof Larsson
1914-1920	Hjalmar Johnsson
1921	Åke Rosengren
1922-1928	Albin Andersson
1929	Robert Karlström
1930	Harald Nilsson
1931	Nils Nilsson
1932	E. Bruce
1933	E. Roos
1934	Carl-Axel Sellberg
1935	Yngve Edvall
1936	Yngve Ask
1937-1939	Gunnar Persson
1940-1941	Carl F. Carlsson
1942	Karl-E Johansson
1943-1948	Erland Ripa
1949-1950	Allan Olsén
1951	Nils Perlman
1952	Arne Andersson
1953-1954	Torsten Ericsson
1955	Hasse Fransson
1956	Sune Göransson
1957-1959	Stig Hardborn
1960-1965	Gösta Persson
1966	Raimu Palade
1967-1968	Nils Hedberg
1969-1979	Stig H. Andersson
1980-1981	Lars-Erik Wittsell
1982	Johnny Olsén
1983	Lennart Craft
1984-1985	Alf Gunnarsson
1986	Kerstin Hardenstedt
1987	Göran Mellerup
1988-1992	Curt Göransson
1993	Björn Jönsson
1994-1995	Krister Carlsson
1996-1997	Erling Brännström
1998-1999	Thomas Hansson
2000-2001	Erling Brännström
2002	Mats Lindeberg
2003-2008	Robert Litsberger

Kassör och Sekreterare 1908 - 2008

Kassör

1908	Th. Lorch
1909-1913	Martin Christensson
1914-1916	Jöns Palmé
1917-1918	Carl F. Carlsson
1919-1920	Alfred Andersson
1921-1924	Robert Karlström
1925-1926	Joel Jacobsson
1927	Nils Nehlin
1928	N.P Isberg
1929	Berndt Tingberg
1930	Ivar Billstein
1931-1934	Nils Nilsson
1935	Carl-A Sellberg
1936-1938	Sture Pettersson
1939-1944	Gösta Persson
1945-1948	S. Staffansson
1949	Thorsten Sandberg
1950	Hans Malmsjö
1951	Sune Göransson
1952	Nils Perlman
1953-1955	N.E Sjöberg
1956-1959	K.A Ahlgren
1960-1966	Arne Jensen
1967-1968	Arne Svensson
1969-1977	Bengt Collovin
1978-1980	Per-Inge Nilsson
1981-1983	Per Persson
1984-1985	Lennart Kraft
1986	Lars-Göran Månsson
1987-1988	Knut Magnusson
1989	Mona Persson
1990-1991	Anders Nilsson
1992-1994	Lars Olof Moberg
1995-1997	Curt Göransson
1998-2008	Arne Rosdahl

Sekreterare

1908	Martin Christensson
1909	John Ericsson
1910-1916	Jöns Palmé
1917-1918	Carl F. Carlsson
1919-1920	Reinhold Eile
1921-1923	Gösta Barne
1924	Thure Nilsson
1925-1926	Gustaf Lundquist
1927-1929	Harry Wahlqvist
1930-1931	E. Malmsten
1932	Yngve Edvall
1933-1934	Carl F. Carlsson
1935	Marta Pålsson
1936	Harald Haglund
1937-1951	Gunnar Lundquist
1952-1954	Sune Göransson
1955	Karl-Axel Ahlgren
1956	Gunnar Altér
1957-1958	Erland Ripa
1959	Hans Malmsjö
1960-1961	Wive Nilsson
1962-1963	Bertil Salomonsson
1964-1968	Egon Jönsson
1969-1976	Hans Malmsjö
1977-1978	Ann-Christin Börjesson
1979	Kenneth Edinge
1980-1982	Göran Hansson
1983-1984	Hans Göransson
1985-1988	Thor Andersson
1989-1990	Roland Larsson
1991	Annika Konsmar / Kent Göransson
1992	Kent Göransson
1993-1994	Hans Wilscher
1995	Cai Persson
1996-1997	Anette Lawesson
1998-1999	Camilla Carlsson
2000-2003	Karin Nilsson
2004-2005	Lennart Ericson
2006	Robert Litsberger
2007	Johan Ljungström
2008	Susanne Jeppsson

Gamla IP och lite annat

Material hämtat från Skånes Idrottsförbund

Sammanställt av Bengt Sandberg

På initiativ av 1:ste konstepeln vid Malmöhus läns centralpolis, herr Oscar Nordh, samlades till möte ett 20-tal för bildande av en idrottsförening intresserade personer. Resultatet blev, att en förening kom till stånd, och mötet beslöt att kalla den Svedala Idrottsförening.

Styrelsen fick i uppdrag att ombesörja, att föreningen blev intagen i Riksidrottsförbundet samt att anskaffa en för övande av idrott lämplig plats. Detta senare blev ganska påkostande för styrelsen.

Den 17 juni 1909 kunde den emellertid meddela, att utsikter funnos för föreningen att få arrendera ett c:a 2 och 1/3 tunnland stort jordområde, tillhörigt Svenska Sockerfabriks AB, beläget mellan fabriken och Malmö-Ystads järnväg, kostnaden var 30 kr. per tunnland.

Det dröjde dock ända till den 5 december 1910 innan arrende kontraktet blev upprättat och underskrivet. Dessförinnan hade föreningen med styrelsen som borgen erhållit ett amorteringslån i Svedala Sparbank på 500 kronor och i maj månad påbörjat planeringen av sin idrottsplats.

Med hjälp av 600 kronor från Centralföreningen för idrottens främjande och anordnande av basarer o. d. hopskrapades medel så att arbetet kunde fortgå och 1912 började området att likna en idrottsplats.

Allmän idrott utövades under 1909 huvudsakligen på samhällets torg och för löpningar användes landsvägarna. Detta verkade visserligen icke störande ur ordningssynpunkt, men väckte dock ett visst uppseende och gjorde propaganda. Mer än en inföding trodde, att de båda 30-åriga polismännen Nordh och Palmé samt den ännu äldre kontoristen Joh. A. Nilsson blivit sinnesrubbade, då de tillsammans med några pojkar i åldern 15-19 år springande gävo sig iväg från stortorget mot Aggarp samt återkommo vägen från Brännemölla.

Sådan galenskap hade flera av de goda svedalaborna aldrig tänkt sig. Vad skulle detta tjäna till? De tosingarna kunde ju rentav fördärva sig! Och inte gav det jobbet varken guld eller ära!

Atletik o Brottning

Dessa grenar utövades i Folkets hus stora sal, och flera tävlingar avgjordes här. År 1911 erhöll föreningen det för en så liten landsortsförening hedrande uppdraget att anordna distriktsmästerskapstävlingar i atletik och brottning. Dessa tävlingar förlades av föreningen till Bökebergs tivoli söndagen den 21 maj. Dagen innan hade utslagstävlingar hållits på den under planering varande idrottsplatsen i Svedala.

I brottning, mellanviktklassen erhöll föreningen därvid ett 3:dje pris genom sin ordförande Nordh samt i atletik 2 andra pris erövrade av herr Hj. Johnsson som vid svenska mästerskapen i atletik tre år senare hemförde ett 2:dra pris.

Ekonomisk hjälp

Föreningen har under sin tillvaro rönt välvilja från enskilda personer, särskilt må nämnas framlidne slaktarmästare Otto Christersson som gratis tillhandahöll häst o vagn vid anläggandet av idrottsplatsen. Utbildningsrådet Nils Fredriksson efterskänkte 1919 ett lån från 1915 på 225 kronor jämte därpå upplupen ränta. Däremot har av föreningen begärda kommunala anslag regelbundet avslagits.

År 2007 erhåller ungdomssektionen i Svedala IF en gåva på det fantastiska beloppet av 100 000 kronor från en anonym bidragsgivare. Stort tack till denna välgörare, hälsar ungdomssektionen.

Begynnelsen och första storhetstiden

av **Thomas Hansson** (hämtat från jubileumsskriften 1998)

Födslovåndor

Även om idrotten har urgamla anor i Sverige så dröjde det till andra hälften av 1800-talet innan idrottsaktiviteter började ske i organiserad form. I Svedala genomfördes de första organiserade idrottstävlingarna i Bökeberg kring 1880. Bökeberg var på den tiden ett av de stora nöjesetablissemangen i sydvästra Skåne där man vissa söndagar kunde samla upp till 10 000 personer.

Den 3 Juni 1883 avhölls en tävling mellan "30, i kostym klädda, raska gymnaster som löpte en sträcka på 4000 fot med många olika hinder". Enligt den braskande annonsen hade något dylikt aldrig förr skådats i Sverige och endast en gång i Danmark, på Tivoli i Köpenhamn. Tävlingen blev en succé och upprepades följande söndag då även fyra penningpris utdelades, beloppen var enorma 30, 25, 15 respektive 10 kronor. Det berättas också om en berömd dansk "snabblöpare" som ställde upp i en uthållighetstävling över 12 engelska mil, dvs cirka 20 km. Motståndare var dels en hästskjuts och dels två ryttare. Dansken kom sist men belönades ändå med 50 kronor för de "wackra prof på löpning" han hade visat upp. Även gästande gymnastiktrupper uppträdde här vid olika tillfällen och förmodligen gav detta upphov till att Svedala Gymnastikklubb bildades 1903. Denna bestod i endast tolv år innan den uppgick i Svedala Idrottsförening.

En avgörande händelse för bildandet av Svedala Idrottsförening var det faktum att en del av länets ridande polis förlades till Svedala i början av seklet. Bland dessa rakryggade herrar fanns de krafter som med mycket uppoffrande arbete drog igång den förening som i år firar sitt hundraårsjubileum.

Oscar Nordh

Förlösning den 30 November, 1908

Denna dag sammanträdde cirka 15 personer med Josef Linderöth och Oskar Nordh som tongivande namn. På mötet beslöts att konstituera föreningen och som sådan, under namnet SVEDALA IDROTTSFÖRENING, söka inträde i Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningars Riksförbund. Stadgar hade utarbetats som nu antogs och varistod att läsa att föreningens övningar skulle omfatta "gymnastik, fria idrotter såsom höjd-, längd- och stafsprång, diskus- och spjutkastning, kulstötning, löpning, löpning 100, 400, 1500 och 10 000 meter, häcklöpning 110 meter, stafettlöpning 400 meter, velocipedritt intill 20 000 meter, eventuellt längre avstånd, samt fotbollsspel och skridskoåkning".

Början blev svår, stadgar omarbetades, nya människor kom in i bilden och våren 1909 formades en styrelse under ledning av ridande polisen Oskar Nordh. Från denna tidpunkt tycks föreningen ha börjat fungera, under Nordhs ibland måhända hårdhanta regi.

Det första året

Verksamheten under det första hela året, d v s 1909, dominerades av två frågor. Den första var att påbörja utövandet av idrottsaktiviteter. De ambitiösa stadgarna föreskrev många aktiviteter men eftersom föreningen inte hade någon fast hemvist så handlade det i början om enstaka övningar på kommunens torg, samt löpning på vägarna i och omkring socknen. Den andra frågan var således att hitta en lämplig plats för att anlägga en idrottsplats.

Svenska Sockerfabriksaktiebolagets mark belägen intill järnvägen mellan Malmö och Ystad befanns vara ett önskvärt alternativ varför ansökan om exploatering inlämnades till nämnda bolag. Således bestämdes att Svedala Idrottsförening mot en avgift på det furstliga beloppet av 70 kronor per år skulle arrendera 2 1/3 tunnland för anläggandet av idrottsplats. Den valda platsen var således där som "Gamla IP" än idag är belägen. Efter att arrendet fastslagits började planeringsarbetet med den nya idrottsplatsen.

De ekonomiska förutsättningarna var, precis som idag, inte de bästa och mycket av det tunga arbetet måste göras på ideell basis av föreningens få medlemmar. Färdigställandet av idrottsplatsen tog bl a på grund av förutnämnda skäl sex år.

Från första verksamhetsåret kan i övrigt nämnas att medlemsantalet uppgick till 17 aktiva och att "styrelsen nödgas konstatera, att de flesta av Idrottsföreningens medlemmar uraktlåtit att i rätt tid inbetala förfallna medlemsavgifter".

De hårda åren

De första tio åren i klubbens historia präglas av mycket arbete med idrottsplatsens iordningställande, försiktig tillväxt i antalet medlemmar och visst tävlingsutbyte med andra klubbar i allmän idrott (gymnastik och friidrott). De allmänna levnadsvillkoren var på den här tiden synnerligen hårda vilket säkerligen har bidragit till den tröga starten. Oskar Nordh är den starke mannen genom hela denna period, som ordförande i föreningen såväl som aktiv idrottsman. Ur ekonomisk synvinkel överlever klubben med hjälp av bidrag från nationella idrottsorganisationer, lån (som med tiden efterskänkes) och gåvor från privatpersoner som t ex Undervisningsrådet Nils Fredriksson samt anordnande av basarer och dylikt.

1919, när arbetslöshet, depression och armod härjade i hela landet hade man 19 aktiva, endast två av dessa fullgjorde sina betalningsskyldigheter till föreningen. Vid detta årets slut hade föreningen således endast två medlemmar. Varken förr eller senare har Svedala IF varit närmare att upphöra med sin existens. I verksamhetsberättelsen för detta år står att läsa: "Dock får kanske ej allt skyllas på bristande intresse från föreningsmedlemmarnas sida, ty kampen för tillvaron under dessa svåra år har kanske i ännu högre grad varit orsaken därtill" Det enda positiva under denna tid är att intresset för fotbollen har väckts och ökar år från år.

Ordningsregler

1921 har tiderna förbättrats något. Oskar Nordh och styrelsen försöker strama upp diciplinen genom att dela ut följande pekpinnar för hur en god SIF:are bör uppträda och agera:

1. att utan dröjsmål fullgöra sina förpliktelser mot föreningen.

2. att ej tillåta någon, vare sig föreningsmedlem eller utomstående, att genom vårdslöshet, okynne eller elakhet åstadkomma skadegörelse å föreningens löseegendom eller misspydande av idrottsplatsen.
3. att vid alla tillfällen, å såväl idrottsplatsen som då han å andra orter representerar idrottsföreningen, genom ett korrekt uppträdande tilltvinga sig själv och föreningen aktning, samt
4. att intressera vänner och bekanta för att ingå som medlemmar i föreningen.

Lördagsdans

En bit in på tjugotalet förbättras levnadsvillkoren i landet och därmed frodas också Svedala IF:s verksamhet. Antalet aktiva och passiva medlemmar stiger kraftigt. Man anlägger en provisorisk dansbana på idrottsplatsen och arrangerar lördagsdans under sommarmånaderna. Det ekonomiska utbytet av denna aktivitet är så bra så att man kan bygga urinkur och bekvämlighetsinrättning, anordna elektrisk belysning och till och med gjuta en dansbana i betong. Framtiden ser ljus ut (senare visade det sig emellertid att man spenderat alltför frikostigt).

Om fotbollsspelet heter det, något suspekt, att man trots bristerna i lagens organisation haft trägna och energiska utövare. Fotbollskommittén talar mer klarspråk i sin beska rapport som lyder:

"I början av sommaren sökte kommittén att organisera fotbollsspelarna i lag men visade sig detta överstiga kommitténs förmåga på grund av spelarnas brist på sinne för ordning och reda. En följd härav blev att kommittén, vars arbete från en del spelares sida på alla sätt försvårades, så gott som helt miste lust och intresse för sina åligganden." Något år senare heter det att en del spelare "ställa upp i allt annat än god kondition" samt att "framförallt snabbhet och bollbehandling saknats, kraften i sparkarna har man däremot ej kunnat klaga på".

Sent 30-tal. Knästående 2:a fr.v "Pigge" Sandberg

Internationellt utbyte

Fotbollen förefaller att dominera föreningens aktiviteter i allt högre utsträckning. 1931 beger sig klubben med en fotbollstrupp för första gången någonsin utanför Sveriges gränser. Resan går till Danmark för match mot Sösum Viksö Idrottsförening. Utflykten blir såväl lyckosam som gemytlig. Innan matchen åker man på sightseeing med lunch på Viksö krog. Enligt protokollet "nekade man sig ej heller en och annan Carlsbajer innan matchen". Trots detta vinner man matchen komfortabelt med 7-3 inför en talrik dansk publik.

Sportslig uppräckning

Under andra hälften av 30-talet börjar man skönja kvalitéer på fotbollsplanen. Föreningen har fortfarande färre än 100 medlemmar och när det gäller fotbollen existerar endast A-lag, B-lag och juniorlag. Träningen och organisationen som hittills varit eftersatt blir emellertid bättre, kommunen växer och därmed skapas möjligheter att få fram ett dugligt representationslag.

1937 heter det att året har varit det hittills mest lysande och framgångsrika i föreningens historia. I motsats till idag spelas serierna höst-vår. På våren 1937 vinner man Sydsånska Serien (möjlig jämförbart med division IV i dagens seriesystem) och på hösten är man där med kvalificerade för Skånska Serien.

Välskända profiler som Carl-Erik "Pigge" Sandberg (50 mål 1937!) och Gunnar Jennby börjar göra sig ett namn även utanför kommunen. Som en följd av detta inträffar då det som drabbat föreningen så många gånger genom historien d v s att talangerna lockas till större klubbar redan i unga år. Pigge försvinner snart till Malmö FF där han etablerar sig som en storspelare vilket även leder till att han, som första och hittills enda "SIF-produkt", får chansen i svenska A-landslaget (se separat artikel)! Gunnar Jennby prövar lyckan i Malmö BI som tillhör Skånes bättre klubbar under denna tid.

Krigets vindar

Tidigare nämnda uppräckning får sig ett avbräck bl.a av det skälet att Sverige står under hotet att bli indragna i andra världskriget från 1939. Medlemsantalet sjunker temporärt, en del spelare inkallas till värnplikt och föreningen får återigen problem att klara ekonomin. Ett ytterligare problem är att idrottsplatsen ej är tillgänglig p g a renovering. Redan 1941 så vänder det emellertid och allting ser, trots rådande krigsläge, plötsligt riktigt ljus ut. Kommunen, som har tagit över idrottsplatsen, är nu färdig med en fullständig ombyggnad. Detta leder bland annat till mycket bättre förutsättningar för friidrott, förutom fotbollen. Föreningen har för första gången mer än 100 medlemmar (därav 16 damer).

Den 8 Juni, 1941 invigs nya idrottsplatsen under uppmärksammade former och publiken uppgår till 1500 åskådare. Svedala IF's fotbollslag möter Malmö FF's namnkunniga lag dock utan Pigge Sandberg som ådragit sig en knäskada. Laget gör, enligt vad som sagts, den bästa match ett SIF-lag gjort någon gång mot kvalificerat motstånd och klarar ett oavgjort resultat 2-2 efter att ha lett matchen med 2-0 i halvtid!

Serieseger, eller... ?

1944 står Svedala IF inför en ny sportslig höjdpunkt. Med en omgång kvar i Skåneserien leder Svedala och förefaller kunna klara seriesegern med oavgjort resultat i sista matchen. Skånska Dagbladet berättar följande:

Underliga händelser i Skåneserien div. 1 - så underliga, att man frågar sig, om det verkligen gått rätt till. Så här såg söndagens matchprogram ut:

13.30 Lunds BK - Svedala

15.45 Flagg - Ystads IF

17.00 Arlöv Lunds GIF

Först spelade alltså SIF 1-1 mot LBK och fick blommor av motståndarna för sin serieseger. Flagg måste nämligen vinna med 8-0 för att kunna passera Svedala i serietoppen. Flagg vann med 9-0! - och ansåg nu sin serieseger vara given eftersom Arlöv måste slå Lunds GIF med hela 15-0 för att gå om. Och så kommer knallsensationen: Arlöv vinner verkligen med 15-0 - och vinner samtidigt serien! Poäng och målskillnad äro exakt detsamma som Flaggs, men Arlöv har gjort 3 mål mer än Malmö-laget.

NU FRÅGAR MAN SIG: Kan det vara möjligt, att seriematcher den sista speldagen kunna få sådana säregna resultat, att situationen i toppen förändras från den ena timmen till den andra? Ligger det inte nära till hands att tro att det var något man "kommit överens" om? Nog är det bra egendomligt med dessa 9-0 och 15-0 - fel är det i varje fall att inte förlägga tre så viktiga matcher till samma matchtid.

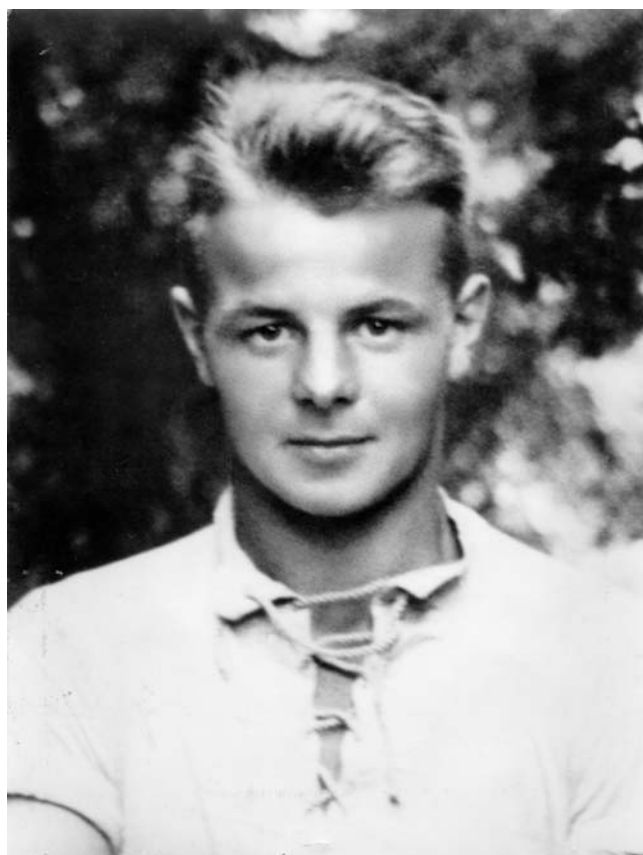
En given serieseger förvandlas sålunda på några timmar till tredjeplats. Det är naturligtvis svårt att jämföra den tidens seriesystem med senare tiders men denna prestation framstår absolut som en av de bästa i SIF's historia. Även under de nästkommande åren hade man ett slagkraftigt lag med profiler som t ex Bengt Lundberg (sedermera Trelleborgs FF där han än idag står som en av klubbens allra främsta målgörare genom tiderna), Gunnar Lundquist och bröderna Sandberg. Med perspektiv både framåt och bakåt i tiden framstår förmodligen 40-talet som det decennium då SIF hävdade sig bäst på fotbollsplanen även om man naturligtvis måste ta hänsyn till att konkurrensen under senare decennier varit betydligt tuffare.

*Match mot Danska Taarnby BK 1948. Övre raden fr v Johan Salthin, Allan Karlsson, Bengt Lundberg, Knut Olsén, "Gassa" "Pinneberg" (Drickas bror)
Nedre raden fr v Gunnar Lundqvist, Willy Andersson, "Krit" Persson, Gösta Persson, Thorsten Sandberg*

Matchhjälten från Svedala

av Stefan Eckerström (ur SDS 1998-07-03)

Carl-Erik "Pigge" Sandberg

Han är den ende i sitt slag. Det lysande undantaget i Svedala IFs 90 åriga historia. Här har fotbollstalanger kommit och gått, men nästan mangrant förblivit lokala storheter, namn på bygden. Fjärran eliten, bortom all stjärnstatus.

Namnet är Carl-Erik Sandberg. Pigge kallad sen den dan han lärde sig trixa till tre med glimten i ögat. Pigge Sandberg gick hela vägen. Från Svedala idrottsplats och spel i ligan till MFF och allsvenskt rampljus och slutligen landslaget. Det var på 40-talet, och ingen har gjort om det. Pigge Sandberg är, och förblir för överskådlig tid, Svedala IF:s enda export till den yppersta elitfotbollen. Tio år i MFF, ett allsvenskt guld. Plus fyra landskamper, sammanfattar han sitt meritregister.

Pigge Sandberg närmar sig idag 80-strecket och ser tillbaka på fotbollskarriären med en seniors självklara distans. Den dan stora mäktiga MFF ringde föräldrahemmet i Svedala för att be om lov på "mors och fars påg", näst äldst i en syskonskara på åtta, men ensam om ett brinnande fotbollsintresse och talang därtill, känns numera mycket avlägsen.

- "1938. Jag var nitton år och hade spelat i Svedala IF's A-lag sen fjorton eller femton. Här fanns ju inga pojklag då på den tiden, man fick vara med bland de stora grabbarna direkt. Så mötte vi Malmölag ibland och då var MFF ofta ute och spionerade", förklarar han telefonbudet. Bud och bud förresten. På Pigges tid fanns inga prasslande sedelbuntar i fotbollen. Inga kontrakt heller. Ett handslag var nog. Och äran, den omåttliga äran.

- "Minns inte ens att jag skrev någon namnteckning i samband med övergången. Sånt där löstes bestämt smidigare förr."

Väl i MFF fick dock "Svedala-Pigge" erfara att det fanns fotboll och fotboll. Att lira på Svedala IP inför några få bybor och belönas med en halv läsk efter matcher mot lag från grannskapet hade måhända sin tjusning, men inte mycket gemensamt med glamouren i Malmö.

- "Nej, det var en helt annan värld. Sällan under tiotusen åskådare på gamla idrottsplatsen, och så betalt. Tjugo kronor per match! Utom när vi mötte Sandviken borta. Då åkte vi fredagståget upp, bytte i Stockholm för att komma vidare till Gävle, och därifrån via Taxi till Sandviken. Först vid halv åttatiden på måndagsmorgonen var vi tillbaka på Malmö central, och då fick vi

femtio spänn vardera för förlorad arbetsförtjänst."

Publiksiffran hade sin speciella betydelse för spelarnas rent sociala välmående. Pigge ler åt minnet:

- "Var gång det kom över tiotusen på hemmamatcherna bjöd klubben på middag efteråt. Inklusive nubbe till maten och konjak till kaffet. Eller två vita och en brun som vi sa på den tiden. Sen fick vi en knatting punsch med oss hem till fruarna!"

Bortsett från att även kaffegökarna har status av sällskapsdryck i umgänget mellan spelarna, var fotbollen som sådan ändå själva huvudsaken, då som nu. Och inställningen till match garanterat seriös, efter den tidens måttstock.

Skillnad i tempo

- "Skillnaden är väl att idag går det snabbare, spelarna är mer tekniska och det finns inga rundningsmärken på backarna längre."

Pigge var vänsterytter, ja inner ibland, men huvudsakligen ytter, enbent (vänster) till tusen och under åren 1938-47 medlem i bl a en MFF-uppställning med namn som Egon "Todde" Jönsson, Börje Tapper, Kjell Rosén och Stellan Nilsson.

- "Ja, och brödratrio Hjärtsson. Plus målvakten Gripen Bengtsson, den fine backen Erik Nilsson och några till. 1944 vann vi allsvenskan, och därmed blev jag delaktig i MFFs första guld."

130 mål på 269 matcher noterade Pigge i MFF-tröjan. Mot bara ett i landslaget. Ett oförglömligt.

- "Sverige mötte Schweiz på Råsunda, och jag spelade vänsterytter i ett anfall med Malte Mårtensson från HIF, Gunnar Gren, Gunnar Nordahl och "Garvis" Carlsson." Vi vann med 1-0 och Sandberg från Svedala gjorde målet!

Det är där, i Svedala, han har bott i hela sitt liv. Ja, även under MFF-åren och t o m när han i ett senare skede gästspelade i Eskilstuna.

- "Tåget till Stockholm, där jag blev hämtad av klubben", förenklar hann denna sin något förbryllande fotbollsutflykt i slutet av karriären.

Carl Erik "Pigge" Sandberg var ett aktat namn i dåtidens fotbolls-Sverige. Omskriven, omsusad och hyllad. Pigge har magnifika klippböcker på saken. Däremot inga medaljer. Allt sådant har han skänkt till barn och barnbarn.

- "De gör bättre nytta där, som halssmycke och liknande", menar han. Svedala IF's "förste och ende" är idag måttligt fotbollsintresserad, och i likhet med många andra publiktjusare från "anno dazumal" möjligen ihågkommen av några få men bortglömd av fler. Stjärnor kommer och går, och ingen vänder sig om ens efter en oöverträffad matchhjälte från 40-talet.

- "Och det är rätt skönt", säger han uppriktigt.

Bland SIF-are och andra Svedalabor under 1950-talet

av Sune Göransson *(hämtat från jubileumsskriften 1998)*

Jag blev Svedalabo i januari 1947. Mina kunskaper om den nya bostadsorten begränsades till tidningstexter och hembygds litteratur. Henny och jag hade läst om AB Åbjörn Andersson i Folkskolans läsebok. Dessutom mötte man överallt på vägar och gator de gula vägmaskinerna. Arbetslösheten under 30-talet, AK-jobben och stenkrossarna fanns också med i bilden av Svedala. I samma hembygdsbok hade vi också läst om sockerbruket, försökstegelbruket och tegelmästarskolan. Jag var således ganska orienterad om ortens näringsliv vid halvsekel skiftet 1950. Svedala-idrotten hade jag också kommit i kontakt med via söderslättstidningen Trelleborgs Allehanda. Jag kände till fotbollsskandalen 1944, då Svedala IF berövades sin serieseger genom uppgjorda matchresultat. Lasse Lassessons boxningsmatcher mot bröderna Svanberg i brottarklubben Amatör, Trelleborg var också intressant läsning. En av mina bröder var medlem i Trelleborgsklubben.

Givetvis visste alla på Söderslätt att Pigge Sandberg i MFF kom från Svedala. Själv hade jag vid friidrottstävlingar på våren 1943 träffat "Mr Svedala" Erland Ripa och på tävlingsbanorna "Kiddi" Persson och Godtemplaren Karl-Erik Nilsson. Mot "Kiddi" förlorade jag på 100-meter men Karl-E Nilsson besegrade jag på 1500 meter. Ripa gav mig i samband med loppet goda råd om träning och teknik, viktiga för en landsbygdsgrabb vars enda träningsmöjligheter var landsvägslöpning.

Goda erfarenheter

Under mina värnpliktsår hade jag glädjen att dela erfarenheter med många Svedala värnpliktiga, Thore Olsson eller "Tore Sme", Kiddi Persson, Arne Jönsson, sedermera känd fackföreningsman och politiker, Svante Pettersson, känd gymnast, Knut Nordquist från Svenstorp m.fl.

Jag hade ett s.k. "nät" när jag började mitt arbete i Svedala. Min anställning fick jag på Vita skolan och där arbetade jag fram till 1956 då jag flyttade till Röda skolans rektorsexpedition och sedermera till den nybyggda centralskolan.

Svedala IF firade sitt 40-årsjubileum ett år efter min ankomst till orten. Jag var inte med vid detta tillfälle men redan året därefter kom jag i kontakt med Stig Hardborn och hans hustru Ella. De var de första som öppnade sitt hem för nykomlingen.

Jag höll ofta till på idrottsplatsen där Stig Hardborns fader, Alfred Hansson, var en mycket känd Svedala-profil. Hans nitiska omsorg, personifierad med vaktmästaremössan, var känd av alla. Hans hustru Ida som drev kafé rörelsen, var en mycket vänlig och omtyckt människa. "Långe Knut", Knut Hansson, känd fotbollsspelare, och Alfreds andre son tillhörde också min första umgängeskrets inom SIF.

Styrelse uppdrag

1951 kom jag med i SIF:s styrelse som kassör. Detta var förvisso ingen lätt uppgift. Kassan var kroniskt tom, men uppfinningsrikedomen flödade när det gällde att skaffa pengar. Lotterier och fester krävde personliga engagemang. Kommunala anslag fanns inte, viktigast var den s.k. höstfesten där större delen av årets driftskapital skulle tjänas in. Jag minns att jag

gick med Folke Perssons tvåhjuliga dragkärra genom gatorna till ortens företagare, som i de flesta fall var frikostiga donatorer.

Lotterivinsterna samlades in och numrerades. Målet var att få ihop c:a 3000 kr i tombolan. Korvståndet sköttes alltid av Agne "Neta" Jönsson, som i sin vita rock försökte locka till sig besökarna på festplatsen. Bakom disken fanns ibland saker som hjälpte till att skölja ned korven. "Netas" och mitt samarbete fortsatte över 50-talet. "Neta" var lagledare och jag var med på linjen med flaggan.

Våra tävlingsdräkter, svart tröja och vita byxor, fick vi tvättade hos fru Lindström i "Stockholmskroken", en fantastisk människa, som handtvättade plaggen och dessutom höll ordningen på oss. Om "trunken" någon gång kom lite senare än vanligt talade hon om för oss att det viktigaste av allt var just tvätten. Efter tillrättavisningen kom alltid det förlösande. "Ska du ha en gök"? Det var svårt att neka.

Bland gänget på idrottsplatsen fanns också hennes son, "Macke Lindström" som blev något av föreningens maskot.

Tysklandsresa

Detta minner mig om 1953 års resa till Tyskland där laget nådde oavgjort mot Germania Walsrode på Lüneburgheden. Resultatet 2-2 telegraferades av en stolt Gunnar Jennby med den talande sammanfattningen: "2-2, Strahlende Spiel". Vid banketten efteråt hade "Macke" platsen närmast borgmästaren i Walarode. "Macke" som inte kunde tyska lät borgmästarens alla påstående och utsagor stå oemotsagda, något som denne varmt uppskattade. 1952 hade jag blivit sekreterare i SIF och ersatt Gunnar Lundquist, som blev tränare i Malmö. "Neta" fortsatte som lagledare och många glada minnen gör sig påmind från denna tid.

Sent 50-tal. Övre raden fr v Agne Jönsson, Hans Fransson, Sven Lundqvist, Arne Svensson, Kjell Persson, Nils Sandahl, Gösta Persson (Berg) Nedre raden fr v Lennart Persson (Tott), Carl-Axel "Brost" Jönsson, Åke Pettersson, Olle Olsson (Olle Bull), Börje Berghund

Den s.k. "babykedjan" växte fram och Sven "Dua" Lundquist, Lennart "Tott" Persson, Sverker Larsson och Rolf "Maler" Jönsson glädde oss alla genom en härlig målaptit och ett respektlöst hanterande av mer namnkunniga motståndare. Jag minns en match mot Ymor i Trelleborg där "Dua" fintade och lurade den store centerbacken Kurt "Järnis" Holm så att denna knappt visste om han var på planen eller löparbanan. En välförtjänt seger för SIF.

"Netas" bror var Gunnar "Bally" Jönsson som än idag (1998) är en av föreningens trognaste åskådare, men även dess hårde kritiker. Han och Neta kallades för "Svedalamästare i kaffegök". Bally var känd som en utomordentligt placeringsskicklig spelare och tog sällan några extra steg för att nå bollen. Denna egenskap delade han med Calle "Brost" Jönsson som i en träningsmatch mot MFF i början på 50-talet uttraderade Stellan Nilsson, namnkunnig landslagsspelare. Bally är morfar till "Micke" Svensson, som förutom sin lärargärning också sprider kunskap om fotbollens grunder och innehåll hos dagens representationslag i SIF.

Min gamla Vauxhall

Min uppgift vid denna tid var förutom sekreterarskapet, också att med min gamla Vauxhall hämta Villy Andersson varje träningskväll i Lund och varje söndag i samma lyxåk skjutsa Neta till Dalby där han arbetade på en stor industri som representant för gjuteriet i Svedala. Denna Vauxhall Velox hade sina egenheter, något som Karl-Axel Ahlgren fick erfara vid en tur till Helsingborg. När gänget skulle återvända hem hade bilens rattväxel kasat långt ner på styrstången. Det är för mig än idag en gåta hur Karl-Axel klarade växlingarna. Tydligt gick det, för alla var välbehållna vid hemkomsten. Bland bilens övriga egenskaper fanns också att den vägrade att starta på "ettans växel", varför jag till alla SIFares löje alltid måste ha en "ringkrok" i bilen vars hjälp jag fixade in "tvåans" växel.

Svedala IF hade under tiden 1952-54 en ordförande med dynamisk framtoning: Nisse Perlman, Malmöbo från början, hade goda kontakter inom Malmöfotbollen. Från MFF hämtades Kjell Persson, från Flagg, Nisse Sandahl och från MBI Gert Dahlgren. Tillvägagångssättet vid värvningen var alltid detsamma. Vår ordförande som drev en butikskedja med klädesförsäljning tog in nyförvärven för en yttre viss upprustning och kontrakten signerades av välklädda "gentlemän". Klubben hade stor nytta av nyförvärven eftersom bottenstrider snarare var mer regel än undantag.

Bland fotbollsspelarna vid denna tid var vänsterbacken Olle "Bull" Olsson, bror till Thore "Sme", en man med egen vilja och eget sinnelag. Vid en höstfest skulle vi förgylla söndagen med en hemmamatch av stor betydelse. Publiken var talrik, ca 500, och tänd. Olle hade drabbats av en tåskada under träningen i veckan och hade svårigheter att få in "paketet" i fotbollsskon. Neta och jag ordnade en konsultation hos tandläkare Arvid Ehn som var mycket fotbollsintresserad. I den välkända Vauxhallen färdades så Neta, Olle och jag från omklädningsrummet till tandläkarens mottagning i Nygatan. Olle fick sin bedövningsspruta och lyckades med yttersta möda få på sig "fotbollsdojan". Bedövningen höll 40 minuter in på andra halvlek, då Olle fick lämna planen med skon i handen. Vi vann matchen men detta blidkade inte Olle "Sme" som letade efter både mig och Neta efter matchen. Vi höll oss undan i korvståndet där publiken garanterade oss en viss säkerhet. "Gjorde vi rätt?". Detta frågar jag mig ibland när minnena tränger på och svaret blir alltid detsamma: "Visst, ändamålet helgar medlet".

Tränare i SIF var nu Helge "Gripen" Bengtsson, som snart lyckades kombinera gammalt och nytt till ett väl fungerande lag. Hans "triangelspel" tränades in och klubben blev plötsligt mera stabil i spelet.

Dragspelsmusik

Våra serieresor gick på den tiden till Hässleholm, Eslöv, Lund, Asmundtorp, Landskorna etc. Vi färdades i buss och från hemresorna minns jag dragspelsmusiken från Lennart "Tott" Perssons fingrar, Olle "Bulls" solosång om "Vildanden" och de glada tillropen från baksätet där Calle Brost och Willy Andersson höll till. Från början hördes de mera sofistikerade utropen "Skål Calle" för att så småningom när resan närmade sig slutet ersätts med "Kål Skalle". Då visste vi att nederlaget var glömt och att killarna tog spjörn för nästa match.

Våra internationella kontakter inom idrotten var inte många, men Svedalaborna minns säkert skolans tävlingar mot Gl.Holte under 50-talet. Våren 1950 satte jag, med hjälp av Erland Ripa och Lennart Strandberg på Arbetet, in en annons i Köpenhamnstidningen Berlingske Tidene. Redaktör Wium var vår kontakt och annonsen, vari Svedala önskade idrottsutbyte med en dansk skola, fick snabbt resultat. I april 1950 anlände tre danska kontaktmän, Poul Selbo, Hans Holm och Peter Thygesen till Vita skolan och efter ett trevligt samtal var saken klar.

Svedala och Gl. Holte skulle mötas i fotboll, handboll och friidrott. Första mötet ägde rum i maj 1950. Segrar och nederlag skiftade, men under årens lopp fram till 1970 blev Svedala starkast.

Många av våra blivande A-lagsspelare har deltagit i tävlingarna, som blev populära både hos yngre och äldre Svedalabor. Jag kan inte undgå att nämna förre SIFaren Arne Gullvi som var en av eldsjälarna i samband med dansktävlingarna. Det sades om honom att när han mätte längdhoppresultaten spändes måttbandet maximalt när danska hopp mättes, under det att bandet fick följa gropens ojämnheter när svenska hopp noterades. Antagligen lite påhittat, men man vet aldrig. Kampen var hård och några centimeter kunde betyda allt.

Skoltävlingarna förde också med sig en tävling i friidrott mellan SIF och SNIK (Skodeborg Naerums idrottsklubb). Svedala förlorade på bortaplan men först i den avslutande stafetten. Bl.a vann Willy Andersson löpning 100 meter. Pokalen står fortfarande kvar hos SNIK eftersom friidrotten i Svedala stagnerade och intresset försvann.

Ordförande 1957

1957 blev jag ordförande och administrerade jubileet 1958. Övriga styrelseledamöter var bl. a Erland Ripa sekreterare, Stig Hardborn vice ordförande och Karl-Axel Ahlgren kassör.

Sune Göransson

Elis Sandberg

Stig Hardborn

Vid högtidsmåltiden på Folkets Hus deltog även klubbens grundare Oscar Nordh med fru och föreningens hedersordförande Elis Sandberg. Vid något tillfälle diktade "Neta" och jag en liten visa om vår klubb och våra olika uppgifter. Jag skall inte relatera sången i sin helhet men några versrader känns nog igen av dem som var med då.

*På sönda' morron vi hämtar trunken
I Stockholmskrogen hos Mackes mor
och sen så går vi där blott och väntar,
vi kan ej sitta vid vårt middagsbor
När klockan närmar sig rätta tiden
då tar vi oppad där bägge två.
I daren möter vi Alfred Hansson
han sir: "Ida får Svedala Klå."*

De tidigare här nämnda personligheterna kommer här till tals och vaktmästare Hanssons ständiga pessimism skall betonas. Klubbens finanser var som tidigare nämnts på intet sätt lösta under 50-talet. Detta framgår av nästa strof som lyder:

*Och Folke Persson han står vid snurran
och räknar pengar med glättigt sinn
Idag så tror jag det går som hurran
500 stora vi räkna in
När matchen slutat vi frågar Folke.
"Hur många har här nu kommit hit?"
Han tittar misslynt i kassalådan.
Hos domaren får vi nog kredit"*

Klubblokalen 1951

Visan har många strofer och sjöngs första gången på en klubbfest i Börringe bygdegård i mitten av 50-talet, där styrelsens damer med Svea Persson i spetsen stod för ett härligt gästabud. Innan vi kommit så långt hade "Neta" och jag hållit på med skaldekonst. Efter en hel lördag och tre flaskor vin ansåg vi oss nöjda och överlämnade resultatet till klubbmedlemmarnas bedömning. Den räknas väl knappast in i den klassiska litteraturen, men kul hade vi både när den diktades och när den sjöngs.

Lämnade styrelsearbetet

Vid årsmötet 1959 lämnade jag styrelsearbetet. Kjell Lindberg, farfar, till skyttekungen i 1997 års Svedala IF, övertog klubben. Själv återkom jag 1987 för att fira 80-årsjubileet på Folkets Hus, precis 30 år efter 1958.

När 60-talet började fanns många bra spelare i A-laget. Willy Andersson hade lämnat föreningen men Bertil Holmström var en god ersättare, Sven "Dua", "Tott" Persson, Rolf "Maler", Leif Jacobsson och Hasse Fransson var goda tekniker och höll hög klass. Hög klass höll också Bertil "Salla" Salomonsson som kunde spela både målvakt och forward. Jag minns från min tid på linjen ett veritabelt Maradona-mål när Bertil med knytnävarna i huvudläge mixtrade, läs boxade, in bollen i mål med en s.k. språngskalle. Målvakten var förvånad, jag som linjeman var förvånad, den ende som inte var förvånad var domaren. Han blåste för mål och så blev det. Maradona talade efteråt om sitt VM-mål som "Herrens hand". Jag tror att "Salla" tyckte detsamma. Så slutade 50-talet med att "Dua" Lundquist och "Tott" Persson lämnade föreningen för högre uppgifter. Kjell Persson, Börje Berglund och Gert Dahlgren gick åter till Malmöklubbar och 50-talets sista år, 1959, slutade med degradering till en serie som idag motsvaras av div VI. Där slutar min berättaruppgift. Andra minns säkert 60-70- och 80-talen som en berg- och dalbana med både toppar och dalar.

Men mitt glada 50-tal glömmar jag aldrig!

Alla mina år med SIF

av Leif "Macke" Malmgren *(hämtat från jubileumsskriften 1998)*

Seriesegrare division 6 år 1961

Övre raden fr v Hans Fransson, Kjell Evander, Leif Jacobsson, Kurt Larsson, Frans Björk, Sven Hallgren. Nedre raden fr v Arne Svensson, Sven-Inge Rosell, Raimu Palade, Kjell-Ingvar Johansson och Leif Malmgren

Hur skall jag kunna sammanfatta alla mina år med mitt SIF?

Många minnen dyker upp och kamratskapet som uppstår genom att man deltar aktivt i föreningslivet bär man med sig genom hela livet. När jag tänker tillbaka så finns det egentligen ingenting jag ångrar från denna tid trots att det, som alltid i sportens värld, handlat om både med- och motgångar. Jag har fått vara med om mycket i SIF både på och utanför planen.

Vad värderar man mest?

För mig har det varit fotbollen som sådan, föreningslivet i stort och kamratskapet som följer med. Allt detta går enligt min mening hand i hand. Föreningslivet är utvecklande fysiskt såväl som psykiskt. Många olika sorters människor är engagerade och tillsammans jobbar man mot gemensamma mål. Mycket tid läggs ner, på min tid var det i stort sett alltid utan ersättning. Titlar och prestige blir oviktigt i jämförelse med målet d v s att det skall gå bra för laget.

Vad minns man bäst?

Spelet fotboll, ledarna, festerna, kamraterna, resor, läger, domare d v s förfärligt mycket. Jag minns mina ungdomsår med Knut Hansson som färgstark ledare. Jag fick göra min A-lagsdebut som 17-åring, matchen gick mot Furulund. 1961 vann vi serien (div 6) med ett härligt kämpande lag och profiler som Hasse Fransson, Leif Jacobsson och Arne "Mulle"

Svensson. 1965 startade jag upp ungdomssektionen i Svedala IF tillsammans med Stig Andersson, Gösta Berg och Bernt Holmquist.

Efter min tid som aktiv spelare satsade jag på att förkovra mig som tränare. Jag tränade ett annat kommunlag, Holmeja IS, 1967-68 innan jag återvände till Svedala IF för min första sejour som seniortränare. 1970 blev det serieseger (div 6) och föreningen började så smått tänka sig uppåt i seriesystemet. Man hade en bra organisation med en flerårig styrelse bestående av Gunnar Zaar (ordförande), Hans Malmsjö, Sven Rosell och Bengt Collovin i början på 70-talet. Flera år senare, 1982, var jag med som ordförande i fotbollssektionen när SIF för första gången på väldigt många år gick upp i div 4, då med Göran Larsson som tränare.

Vem kommer inte ihåg resorna från dessa åren till bl a Tyskland, Danmark och Kanarieöarna. Träningsläger arrangerades ofta innan seriestarten och kampen om platserna i premiärlaget var hård. Festerna var en krydda i tillvaron där även våra damer fick vara med och känna på vår verksamhet, det sjöngs, dansades och glädjen stod alltid högt i tak. Många mer än jag minns också när vi grävde kabel till vårt elljus, innefotbollen i plasttältet vid Röda Skolan och bingospel på Folkets Hus.

Det finns en lång rad kamrater som man skulle vilja nämna vid namn för att de har betytt mycket för mig och för Svedala IF. Men Du som läser detta; Känner du mig så känner jag dig. Du skall ha ett hjärtligt tack för tiden som vi har haft tillsammans. Jag kommer alltid att minnas SIF och alla som fanns med på den tiden då jag var engagerad i olika roller. Jag gratulerar Svedala IF till sina 90 år och önskar stora framgångar både på och utanför plan.

Gladaste gänget i division 6, 3 oktober 1970.

Övre raden fr v Leif Malmgren, Lars Olsén, Kjell-Ingvar Johansson, Lennart Svensson, Torbjörn Jönsson, Tommy Ebersjö, Ingvar Jacobsson, Gert Ahl, Rolf Brodén.

Nedre raden fr v Jörgen Svensson, Jonny Olsén, Christer Strandberg, Bengt Svensson och Rune Malmsjö

Vårt sextiotal

av Johnny Olsén *(hämtat från jubileumsskriften 1998)*

Jag vill med följande "lilla" historiska tillbakablick försöka ge en bild av förhoppningar och framtidstro som fanns i vår generation (40-talister). Det var ju vi som stod i tur att ta över efter så namnkunniga fotbollsspelare som "Dua" Lundkvist, "Tott" Persson, "Mulle" Hedenklo, "Macke" Malmgren, "Sleven" Jacobsson med flera.

1961 års juniorlag som bl.a slog Örebro med 4-2

Övre raden fr v Bo Svensson, Bo Lenander, Sven Rosander, Johnny Olsén, Ingvar Jacobsson, Göran Persson, Bengt Svensson, Allan Persson, Kristoffer Persson, Gösta Persson lagledare. Nedre raden fr v Lars Olsén, Clas Nilsson, Lennart Svensson, Ronny Svensson, Bertil Olsson

"Samris"

För oss blev skolan en central punkt i våra liv även utanför själva skolarbetet, orsaken till detta var ju den fina grusplan (idag Röda Skolans parkering) som kallades "Samris". Här "formades" de ungdomar som sedan skulle komma att bilda det lag som har kommit att benämnas Svedala IF's bästa juniorlag. Våra förhoppningar om en fotbollskarriär började egentligen under fotbolls-VM 1958 som då hölls i Sverige, detta evenemang bidrog också starkt till att intresset för fotboll ökade. "Samris" blev tyvärr också en gallringsplats där endast de bästa fick spela, vilket gjorde att vi som var på rätt sida om stängslet blev ett sammansvetsat "gäng". I "vårat gäng" finns bl a "Rosa" Rosander, "Barry" Jakobsson, "Gandhi" Persson, "Sissi" Svensson, "Plättan" Svensson, "Råkulla" Eriksson, "Nille" Svedby, "Ankan" Svensson m.fl, listan över gamla polare kan göras i stort sett hur lång som helst.

Eftersom det på den tiden ej fanns någon egentlig ungdomsverksamhet inom Svedala IF med regelbunden träning, utan enbart några entusiastiska ledare med deras tre eller fyra pojklag och i bästa fall ett juniorlag, så var det naturligt för oss att vara på vår hemmaplan "Samris". Veckans höjdpunkter inträffade varje torsdag och fredag, då kungjordes alltid laguttagningarna för samtliga inom Svedala IF i tidningen Arbetets fönster vid Storgatan (idag Pizzeria Två Lyktor).

"Dricka Persson"

Någon som tidigt fick stor betydelse för oss var en ledare vid namn Gösta "Dricka" Persson, och även om hans träningsmetoder inte var av högsta klass så hade han en förmåga att entusiasmera, samtidigt som han alltid gav positiv kritik, och därtill en stor portion humor. Det var också "Dricka" som starkt bidrog till det juniorlag som blev föreningens stolthet i början på sextiotalet, då vi avslutade säsongen 1962 med följande facit: 18 spelade matcher, 16 vunna, 2 oavgjorda och 77-10 i målskillnad. De stora målgörarna i denna generation var snabbe "Barry" Jakobsson och teknikern "Rosa" Rosander.

Vad blev det då av detta fina juniorlag

Ja, tyvärr så fick inte "Dricka" Persson eller någon annan heller inom föreningen uppleva någon "lustiger dans" ("Drickas" uttryck). De förväntningarna som vi alla hade på oss själva upplöstes liksom bara. Vad det berodde på är så här långt efteråt endast spekulation, men en av orsakerna kan väl vara att fotbollen började mer eller mindre bli ett tvång för en del med stenhård träning etc, den lekfulla fotbollstiden var över. Med facit i hand så fick vi från gamla "Samris" i alla fall fram Svedala IF's mesta fotbollsspelare genom tiderna, nämligen Bengt "Plättan" Svensson.

(Informationen om "plättan" är tillagt av jubileumsgruppen 2008)

Bengt "Plättan" Svensson

"Plättan" är i dagsläget när föreningen fyller 100 år överlägsen ledare av maratonligan inom Svedala IF med sammanlagt **949,5 poäng**, det skulle förvåna storligen om någon ens kommer i närheten av detta under överskådlig tid.

Poängberäkningen fungerar som så att en A-lagsmatch genererar 1,5 poäng och en U-lagsmatch genererar 1 poäng.

"Plättan" gjorde under sin karriär 587 framträdanden i A-laget och 69 i U-laget.

Högst på listan av spelare som var aktiva 2007 är Andreas Möller, som vi hittar på plats 3 med 719,5 poäng. Kan vi övertala "Möllan" att göra 5-6 säsonger till så kanske "Plättans" förstaplats kan vara hotad trots allt.

Söderslättscup och Bingospel på sextiotalet

av Bengt Collovin *(hämtat från jubileumsskriften 1998)*

Söderslättscupen

Ovannämnda cup var en fotbollsturnering som Trelleborgs Allehanda arrangerade under många år. Deltagare var i princip samtliga föreningar på Söderslätt. I den allra första turneringen, som arrangerades 1963 tog sig Svedala IF hela vägen till final för att där möta BK Ymor. Finalen spelades på Gislövs Idrottsplats inför mer än 1000 !!! åskådare men det slutade tyvärr med ett 3 – 1 nederlag. På vägen dit hade man emellertid slagit ut Stavsten, Klagstorp och IFK Trelleborg.

I 1965-års turnering blev det vinster i de två första omgångarna i tredje omgången gick man emellertid på pumpen rejält mot Klagstorp. Förlusten uppgick till hela 8-1, hade målvakten männe en dålig dag?

Året efter, d v s 1966, tränades Svedala IF av före detta MFF-aren Folke Nilsson, även kallad "Kickan". Han spelade ett 100-tal matcher för Malmö FF på femtiotalet. Lagledare var Arne Rosander, för övrigt far till spelaren Sven "Rosa" Rosander. Arne kom från Eskilstuna där han en gång i tiden spelat allsvenskt för IFK Eskilstuna. Vad månede bliva av ett så meriterat ledarskap?

Jo, SIF nådde sin andra final i Söderslättscupen och väl där kom man att möta Vintrie IK på Trelleborgs Idrottsplats (på senare år omdöpt till Vångavallen), tidpunkten var den 29 Juni, en onsdag. Till finalen hade man tagit sig genom att besegra storheter som Gässie, Skabersjö, Ymor och Vellinge. Under våren hade man drabbats av en del skador och kunde därför tyvärr inte ställa upp helt ordinarie i finalen. Men laget var därför inte på något sätt dåligt och en verklig "sisu" hade spritt sig i truppen.

Jag tänker inte räkna upp hela laget men några skall jag nämna. Kjell Flink stod mellan stolparna, vikarierande för Tommy Jacobsson som egentligen var lagets första målvakt (men även användbar som målfarlig center). Två spelare lystrade till namnet Jan Svensson, en på högerbacken och en spelade högerinner. Den senare kallades även "store Jan" och hade rejält "löd i dojorna" (senare skulle det visa sig att Jan vann skytteligan i cupen med nio gjorda mål). Lagets äldsta och mest rutinerade spelare var Arne Svensson (numera Hedenklo) med sina 31 år, även känd under smeknamnet "Mulle". Yngst i laget var Tommy Jacobsson, 19 år. Matchen dömdes av Rolf Arnshed, välkänd domarprofil även utanför Söderslätt.

Så kom matchen igång på den regnblöta planen. Efter ett par chanser för Vintrie så gjorde Svedala första målet efter viss kalabalik framför Vintries mål. Målet gjordes av Kjell Evander som spelade högerytter. I artonde matchminuten ökade SIF sin ledning till 2-0 genom Tommy Jacobsson som dribblade sig fri på egen hand, 2-0 var också ställningen i halvtid. Efter avspark i andra halvlek så reducerade Vintrie till 2-1 efter en nick på en hörna och spänningen steg. Men endast tio minuter senare så ökade Svedala på sin ledning till 3-1 genom Ingvar "Barry" Jacobsson som drev bollen från den egna planhalvan och sköt bollen i mål otagbart för målvakten. Efter detta tog Svedala över kommandot helt och det dröjde inte länge förrän "Barry" gjorde sitt andra och Svedalas fjärde mål i matchen som nu var mer eller mindre avgjord. Vintrie reducerade en gång till innan "store Jan" gjorde 5-2. Tio minuter före full tid

fick Vintrie sig en tilldömd straff. Deras centerhalv sköt i stolpen, Svedala erövrade bollen som slogs snabbt fram till unge Tommy Jacobsson som drev den några meter innan han slog på ett skott och fastställde slutresultatet 6-2. Publiksisffran var vid detta tillfälle 650 personer, däribland som sig bör många från Svedala.

Efter en välförtjänt seger var Svedalagrabbarna med all rätt mycket nöjda och det dansades krigsdans i omklädningsrummet. Segern firades på Grand Hotell med middag för spelare och ledare.

Söderslättcupvinnarna 1966

Övre raden fr v Kjell Flink, Kjell-Ingvar Johansson, Bengt Svensson, Hans Fransson, Bertil Olsson, Jan Svensson 1, Arne Svensson. Nedre raden fr v Kjell Evander, Ingvar Jacobsson, Tommy Jacobsson, Jan Svensson 2, och Göran Savhed

Den här vinsten innebar också att lagledare Rosander kunde avhämta 5500 kronor vid ett samkväm på restaurang La Visite i Trelleborg, välbehövliga pengar för klubbkassan. Kommande år nådde inte SIF några framgångar i Söderslättcupen som nu är ett avslutat kapitel sedan ett antal år tillbaka.

Bingoverksamheten i SIF

1963 började man spela bingo i mindre skala i Svedala IF's regi och året därpå startade man med offentlig bingo. Varje onsdag så spelades det på Folkets Hus i kommunen.

Svedala IF var bland de första föreningarna i Skåne, kanske i hela landet, som anordnade offentlig Bingo. Initiativtagare var föreningens dåvarande kassör, Arne Jensen. Fina affischer trycktes upp med svart text på gult papper, dessa kunde beskådas lite överallt bl a på SDS lokalkontor på "Grisatorget". Vinsterna som delades ut var till en början ganska blygsamma men vinstvärdet ökades efterhand. Kjell-Ingvar Johansson (välkänd centerhalv i representationslaget) och undertecknad var varje fredagseftermiddag ute på butiksround för att utse och beställa varor till kommande veckas Bingo-spel, exempel på vinster var mängder av kaffe,

köttlådor och konfektion. Stående vinst varje spelkväll var en mangelkorg med varor från Folke "Rabbehandlaren" Perssons Frukt- och Grönsaksaffär. Hur smeknamnet hade uppkommit vet jag ej, men jag vet att Folke använde sig av "Rabbehandlaren" när han svarade i telefon. Det hände även att vi hade en halv gris som vinst, till Mårten kunde vinsten bestå av ankor och inför julen hade vi naturligtvis julskinkor.

Våra bästa "ropare" var Gösta "Dricka" Persson och Stig Harry "Bigboy" Andersson. "Dricka" hade sina specialare när han ropade t ex här kommer nummer 75 upp, då sa "Dricka" - "sjua, femma en sjuttiofem och någon i publiken svarade alltid "skål". En person som måste nämnas i detta sammanhang var eldsjälén Åke Brodén som så länge han orkade lade ner ett mycket stort arbete för att hålla igång Svedala-bingon. Varje vecka textade Svedalas "varpakung" Olof Roos affischer som vi hängde upp i affärerna. Undertecknad hade också uppdraget att få in en annons i dagspressen varje vecka.

Det var mycket jobb varje vecka för Bingosektionen. Många damer var engagerade för att hjälpa till. För att nämna någon så satt Maria "Maja" Andersson i kassan, hon använde sig av en riktig kassaapparat som jag tror vi lånade på Konsum. Så småningom så övertog damerna även inköpen varje vecka. Förutom de ovannämnda så var det många andra som kämpade med att hålla igång verksamheten men det var alltid lika roligt. De sista åren vi spelade Bingo var det så mycket folk att vi fick använda både A- och B-salen i Folkets Hus. Eftersom salarna på den tiden var permanent avskilda från varandra så kopplade man in högtalare i B-salen.

Kunde det hela bära sig, som Martin Ljung brukade säga. Det varierade förstås mellan åren, t.ex så var 1967 ett väldigt bra år med mycket "klirr" i kassan. Året därefter, d v s 1968, blev det sämsta under alla år som vi höll på med ett överskott på knappa 1500 kronor, mycket slit och nästan ingen förtjänst. Den här verksamheten höll på till 1974 då vi lät Almtorget's Bingoallians i Malmö ta över vårt tillstånd. Detta innebar att verksamheten i vår regi och i Svedala upphörde och vi kunde i fortsättningen hämta ut pengarna utan att lägga ner något eget arbete. Detta fungerade också bra och gav många sköna slantar att förstärka klubbkassan med. Men jag tror ändå att många Svedalabor, och även "utombyare" saknade den trevliga Onsdagsbingon på Folkets Hus.

Några profiler från sextiotalet:

Åke Hansson

Åke Brodén

Wive Nilsson

Raimu Palade

Gunnar Zaar

”Att vara med”: Sjuttioal blir åttiotal

av Thomas Hansson *(hämtat från jubileumsskriften 1998)*

Att skildra fotbollen i Svedala under sjuttioalet från den rent sportliga sidan är inte så svårt. Seniorlaget rörde sig under första hälften av decenniet i de lägre divisionerna, mestadels i div.6, för att under senare delen etablera sig en division högre. Spelarmaterialet var i regel alltför bra för att man skulle harva på en sådan blygsam nivå, med bollbegåvningar som t ex Rune Malmsjö och "Rosa" och slitvargar som "Plättan" och Kjell-Ingvar. Möjligen så var inställningen präglad av att klubben i så många år funnits på denna nivå.

Ungdomsverksamheten började så sakteliga att växa till sig från en mycket blygsam nivå. Det fanns två skäl till att så skedde, det första var att kommunen växte och fler barnfamiljer etablerade sig i Svedala och det andra var att föreningen hade en bättre organisation för att ta hand om ungdomarna. Storleken på verksamheten går dock inte att jämföra med den expansion som skedde från mitten av åttiotalet (se separat kapitel). Svedala IF var tidiga med att starta upp damfotboll i början på sjuttioalet vilket ledde till att man hävdade sig riktigt bra under ett par år innan man blev omsprungna av Skabersjö med systrarna Håkansson i spetsen.

"Champions League" på grus

Att vara fotbollsintresserad ung grabb i Svedala i början på sjuttioalet innebar inte, som idag, att man började spela organiserat vid låg ålder. Fram till nio-tio årsåldern var det kommunens och skolans gräsmattor som gällde för improviserat fotbollssparkande från morgon till kväll. Vid denna ålder fick man deltaga i Svedala IF's interna knatteserie. Här möttes storlag som Inter, Milan, Manchester United och Real Madrid. Matcherna spelades på "gamla IP's" grusplaner och den som hade tillräcklig kraft och teknik för att kunna skjuta "höjdare" var i regel lagets skyttekung. Året efter så fick man då äntligen dra på sig den svarta matchtröjan med gul krage. Rena årgångar var det inte tal om, själv fick jag börja spela med killar som var en två-tre år äldre än jag själv. Som liten, tunn vänsterback blev man oftare översprungen än bortdribblad av de stora pågarna. Vi förlorade för det mesta vilket förde det goda med sig att varje seger blev så mycket mer värd.

"Triangeln"

Icke att förglömma från den här tiden är klasslagsturneringen på Centralskolan som arrangerades årligen av bl a Arne Gullwi, slöjdlärare. På eftermiddagarna, direkt efter skoldagens slut möttes här alla klasser på mellanstadiet i en enkelserie för femmanna-lag. Series avslutades alltid med en oerhört prestigefylld "triangelturnering" med deltagande av de tre bästa klasserna. "Triangeln" som den allmänt kallades gick av stapeln en eftermiddag framåt sommaren, på skoltid, med hela mellanstadiet som åskådare där vinnarna fick sitt "klassnamn" inristat i en ståtlig pokal.

Utflykten

Idag spelar ungdomslagen i Svedala IF cuper var och varannan helg sommar som vinter, man åker långa sträckor och stannar ibland borta hela helger eller mer. När jag började i SIF så fanns det en cup i Älmhult dit Svedala IF brukade åka. Jag var emellertid för ung för att få följa med och när jag blev tillräckligt gammal slutade föreningen åka dit. Antalet cuper som vi deltog i under alla våra ungdoms somrar med SIF inskränkte sig till en, i Påarp, och det var ingen riktig cup det heller, vi spelade en match, åt potatismos och korv och åkte hem igen. Under vinterhalvåret deltog vi årligen i Skåne cupen i Baltiska Hallen. Detta var en höjdpunkt,

tyvärr så var träningsmöjligheterna inomhus i Svedala begränsade till "plasttältet" vid Röda Skolan med asfaltunderlag och begränsad yta.

Kvallaget 1982

Övre raden fr v Göran Larsson (Tränare), Krister Fransson, Alf Persson, Tommy Ling, Bengt Svensson, Torbjörn Jönsson, Peter Kristensson, Thomas Hansson, Tommy Jönsson, Göran Olsson (Lagledare). Nedre raden fr v Curt-Arne Lundström, Mats Kvist, Patrik Brandt, Mats Olsson, Stefan Alm, Bengt Sandberg och Anders Gustafsson

Seniorträning

Vid 16-17 års ålder fick man börja träna med seniorerna. Respekten för de äldre spelarna var stor och man förhöll sig tyst i en hörna av omklädningsrummet när de etablerade grabbarna berättade om senaste helgens eskapader. Även på träningen gällde det att vara lagom framfusig, att t ex råka fälla lagets självutnämnda "stjärna", köpt utifrån för dyra (?) pengar var en dödssynd. Det skall dock sägas att det fanns en stomme bestående av välkända namn som t. ex "Plättan", Bosse Hermansson och "Tobbe" som tog sig an oss "valpar" på ett föredömligt sätt när vi började blanda oss med de äldre. Tack vare detta omhändertagande så släppte respekten relativt snabbt och man märkte att man hävdade sig ganska bra ändå, åtminstone på planen.

Detta ledde i sin tur till att man "testades" i B-laget under Kalle Karlbergs erfarna ledning. Matcherna spelades nästan undantagslöst på söndagar klockan tio. Inställningen hos de tretton som blivit uttagna var knappast seriös, i regel uteblev någon spelare helt från samlingen, och några dök alltid upp rödögda med svår huvudvärk, intensivt spanande efter en Ramlösa. Kalle tog det hela med upphöjt lugn och det hände inte alltför sällan att han fick som han ville d v s själv snöra på sig skorna och agera vänsterytter (eller var det höger - ?). Taktikgenomgången före match var fåordig och alltid den samma nämligen: " - Grabbar, i dag får ni ta fram...!". Efter matchen när söndagssteken väntade var det lika kortfattat: " - Grabbar skynda er och duscha, det blir skinn på såsen".

Lite mera allvar

I början av åttiotalet så höjdes målsättningen inom föreningen. Div.5 var ej bra nog, nu skulle vi åtminstone upp i "fyran". Värvningskarusellen från sjuttiotalet var över och laget bestod nu av en rutinerad stomme, bl a Plättan, Tobbe, Tommy Ling och Mats Kvist som kompletterades med ungdomar från de egna leden. Kvist, ovärderlig libero, var en av få som ej fostrats i Svedala vid den här tiden. 1982 tog man så för första gången på många år steget upp i div.4 med Göran Larsson som tränare. Laget som "gick upp" har rankats av olika "experter" som den förmodligen bästa Svedalauppställningen under sjuttio- och åttiotalet. Undertecknad, som ej kan kalla sig objektiv, instämmer naturligtvis.

Det var i princip samma lag som året efter gick så långt i Svenska Cupen att man kom med på tipskupongen (förvisso måltipset och mitt i sommaren, men ändå...). Det blev förlust först i femte omgången mot Kalmar, som då var ett topplag i nuvarande div.1. På vägen dit besegrade man bl a Uddevalla i en "klassisk" match på "gamla IP". Svedala låg ett tag under med 4-1 i denna match men lyckades utjämna så att ställningen var 5-5 vid full tid, i efterföljande förlängning gick man sedan ifrån och vann med 7-5. En annan poäng från denna match var att "Tobbe" stod för fem av målen.

Målkungen

Torbjörn Jönsson, "Tobbe", var för övrigt en unik målkung och vann i stort sett alltid seriens skytteliga överlägset oavsett om det gällde div.4 eller div.5. Han ägde alla egenskaper som en modern toppspelare behöver, god fysik, snabbhet, bra teknik och målsinne. Men för "Tobbe" räckte det att spela på Svedala nivå, här behövde han inte anstränga sig alltför mycket och med sin ödmjuka inställning till det mesta hade han inget behov av att "exponera sig" för att nå högre. "Tobbe" var ett föredöme för oss alla med sin sunda livsstil, bl a därför kändes det mycket orättvist när han alltför tidigt rycktes bort från oss 1988.

Summering

När man nu, fler år efter det att skorna lagts på hyllan, sitter här och försöker framkalla minnen från förr så är det inte spelet i sig som kommer upp först. Kanske inte överraskande eftersom de sportsliga framgångarna trots allt var fåtaliga. Istället är det ansikten och episoder som dyker upp, inte nödvändigtvis de bästa spelarna, men de största profilerna.

Vem minns inte Peter Karlsson "PK" som alltid höll det egna lagets målvakt vaken genom att då och då överraska med en bakåtpassning, oavsett var han befann sig på planen.

Bengt Sandberg, en stor talang men tyvärr något bekväm av sig, den enda målvakt jag har hört talas om som fått "kramp" i målet mitt under en match.

Jack Svensson, hans glidacklingar av engelsk modell i alla lägen, över hela banan, gjorde att vaktmästarna fick jobba övertid med att laga gräsmattan.

Christer Roos, ytterback, det räckte inte att dribbla av honom en gång, han hann med att ta dig en gång till.

Tommy Ling, engagerad forward med målsinne och stort hjärta. Bar på ömtåliga muskler som alltid gick sönder efter fem minuter av första träningen på träningslägren.

Curt-Arne Lundström höll på att skjuta sönder målet i en seriefinal. Årets mål blev bortdömt för att en kollega satt(!) offside.

Mats "Masse" Olsson. Bad oftast om ursäkt för att han ej lyckades ta emot medspelarnas mer eller mindre usla passningar. Gjorde "Sailing" bättre än Rod Stewart, a capella.

Mats Belfrage. Stenhård i kroppen. Domarna ansåg ofta att Mats spelade alltför tufft, men de hade alltid fel. Idag är han själv domare.

Träningslägren var alltid händelserika tillställningar där det inte enbart handlade om fotboll. Resorna efter säsongen t.ex till Mallorca, eller Hamburg har också givit upphov till många mytomspunna historier. Festerna, oftast på Folkets Hus och då alltid med wienerschnitzel och gröna ärter, där det pratades alltmer fotboll ju längre kvällen led (till damernas tvivelaktiga förtjusning). Framåt midnatt hade man i regel "snackat upp" sig i div.2, åtminstone.

Oavsett vilken period som skall beskrivas i Svedala IF's historia så tror jag att känslan hos de inblandade är den samma, att vara med är så mycket mer än att bara spela fotboll.

Ytterligare en profil från denna period: **Roland "Kola" Larsson**

Troligen inte den mest bländande tekniker i föreningens historia, men en grabb med stora ledaregenskaper.

Började som ungdomsledare tidigt inom Svedala IF tillsammans med en annan ledarprofil inom föreningen Jörgen "Liten" Larsson och hade hand om flickorna samt det duktiga P73-laget.

"Kola" knallade vidare mot större gärningar som förbundskapten för Sveriges pojklandslag och är fortfarande aktiv inom SvFF.

"Liten" valde den administrativa vägen via Skåneboll till Svenska Fotbollsförbundet.

(Informationen om "Kola" och "Liten" är tillagt av jubileumsgruppen 2008)

SIF på 80-talet, en växande förening

av Curt Göransson (hämtat från jubileumsskriften 1998)

För att en fotbollsförening skall kunna utvecklas och må väl krävs en god och bred ungdomsverksamhet. Svedala IF har under alla år varit väl framme då det gäller att ta hand om och utbilda nya fotbollsspelare som lite högre upp i åldrarna tagit plats i föreningens representationslag.

Kraftig expansion

I början av 80-talet märktes en kraftig ökning av antalet ungdomar som ville vara med och spela fotboll och denna trend fortsatte under nästan hela årtiondet. Toppen nåddes under åren 1985 till 1987 då föreningen hade över 600 medlemmar, 19 lag på pojksidan och 7 lag på flicksidan. Nya omklädningsrum och en ny klubbstuga hade färdigställts vilket blev ett lyft för hela föreningen. Det som saknades under denna tidsperiod var en kanslist som kunde ta hand om allt rutinarbete som måste skötas på dagtid.

P73 i Stena cup 1988

Övre raden fr v Jan Held (lagledare), Marcus Carlsson, Fredrik Göransson, Marcus Carlsson, Jonny Lantz, Andreas Möller, Roland Larsson (tränare)

Mellersta raden fr v Anders Jacobs, Jörgen Jonsson, Fredrik Olsson, Joakim Svensson, Henrik Lohman

Nedre raden fr v Stefan Karlsson, Daniel Jensen, Mattias Andersson, Fredrik Svensson och Stefan Rahlenbeck

Bredden ger resultat

Framgångarna bland våra duktiga ungdomslag både i serie- och cupspel kom slag i slag och många av våra ungdomar blev väldigt duktiga och är idag seniorspelare i Svedala IF eller i någon annan förening.

Ungdomslaget pojkar födda 1973 tillhör ett av Svedala IF:s bästa ungdomslag genom tiderna och spelade under sin ungdomstid hem många seriesegrar och turneringsvinster till föreningen. En av många meriterande segrar är 1988-års seger i Stena Cup, en stor turnering med deltagare från hela landet. Dessa killar var målgörare av högsta rang och nämnas bör Fredrik Göransson med 436 mål på 327 matcher!!!, Jörgen Jonsson 261 mål på 386 matcher och Andreas Möller med 188 mål på 304 matcher. Fredrik spelar numera fotboll på annat håll medan Andreas och Jörgen är A-lagsspelare i Svedala IF. Dessutom återfinns Fredrik Svensson, även han 73:a i föreningens nuvarande representationslag.

Övriga ungdomar som var framstående som ungdomsspelare och nu spelar i seniorlaget är Morgan Möller, född 1975, Andreas Lindberg och Calle Wihlborg, båda födda 1978. Pojkar födda 1979 tillhör numera seniortruppen och där kan nämnas Mattias Kvist som i ett par år var etablerad seniorspelare. Christoffer Gillborg är ytterligare ett exempel på mängden av duktiga ungdomar som tagit steget upp och blivit A-lagsspelare, Christoffer är född 1981.

Flickfotboll

Flickfotbollen hade sin topp under åttiotalet och en bit in på nittiotalet. Som mest hade Svedala Idrottsförening ett tiotal lag i seriespel. Flickor födda 1972 fick en av sina största framgångar då de 1986 vann Dana Cup i Danmark med deltagande lag från nästan hela världen. En av denna årgångs duktiga spelare var Åsa Hansson. Årskullen flickor födda 1973 dominerades av namn som Carina Persson, Annika Ahl och Annika Westerberg medan årgång -74 toppas av Linda Wahlgren och Jenny Tjernberg.

Åldersgrupperna -75 och -76 tillhörde den tidsperiod då flickfotbollen var som störst i föreningen. Framstående spelare ur dessa åldersgrupper var Jenny Frankell, Pia Persson och Josefina Norin. Ett av detta lags största framgångar var segern i Landskrona Cup. Flickor födda 1977 är ett tjejlag som nådde störst framgångar som ungdomslag. Laget vann ett trettiotal cupsegrar under sin ungdomstid och vann oftast sina serier. Laget spelade två slutspel i inne-SM för 15 åringar. Nämnas kan också att laget vann Romelecupen fyra år i rad och spelade fyra finaler (två segrar) i den stora inneturneringen Skånecupen i Baltiska hallen i Malmö. Två av spelarna, Sara Nordquist och Malin Göransson, var de första från Svedala IF som fick spela i Skånes distriktslag och spela final i Cup Kommunal.

Ledarna

För att alla ungdomar som genom åren spelat ungdomsfotboll i Svedala IF skall få chansen att utvecklas och så småningom bli A-lagsspelare i föreningen krävs en enormt stor insats av intresserade och kunniga ledare, i huvudsak föräldrar till ungdomarna. Dessa ledare som tillbringar många timmar på idrottsplatsen för träningar och matcher är tillsammans med ungdomarna en av de allra viktigaste delarna i en fungerande ungdomsverksamhet, därför är det med glädje man kan konstatera att ledare och tränare följer sina lag i flera år.

Minskat intresse?

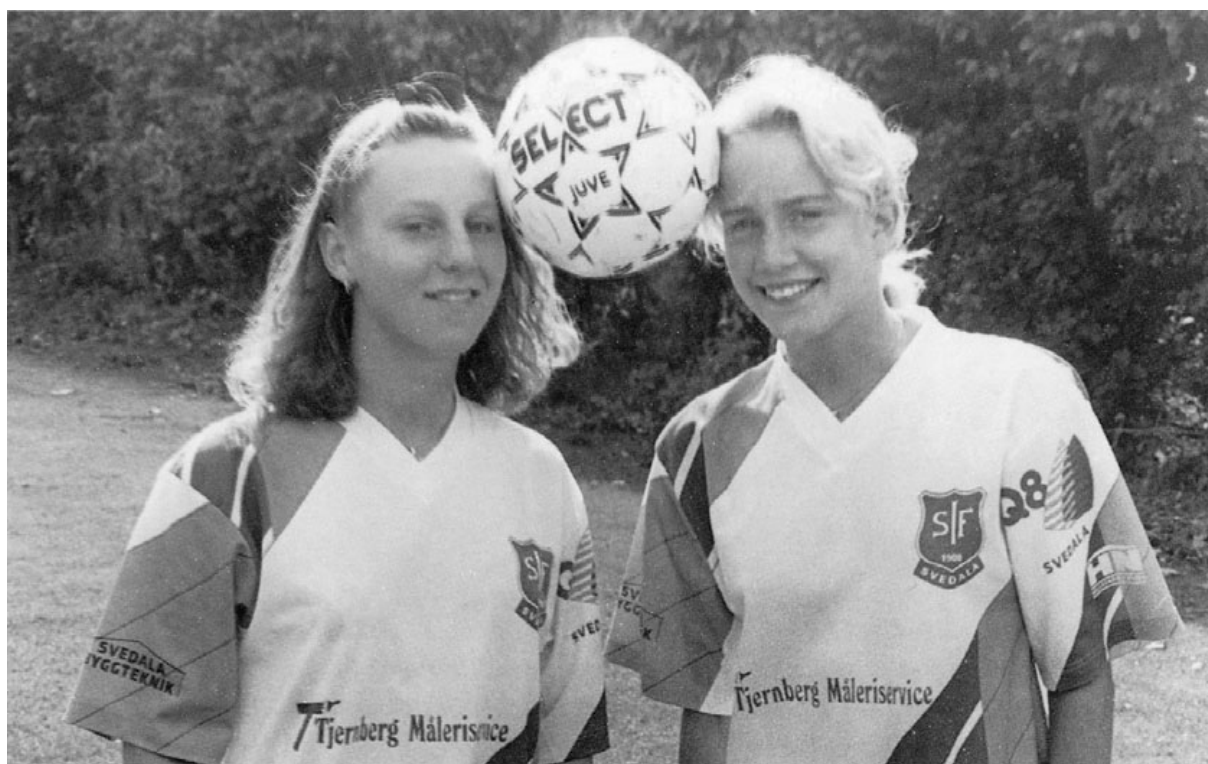
Om man jämför åttio- och nittiotalets ungdomsverksamhet så ställs man inför vissa faktum. Flick- och damfotbollen har försvunnit från föreningens verksamhet. Antalet aktiva ungdomar har minskat. Detta skall dock inte utgöra något hinder för att Svedala IF även i framtiden kommer att fostra många blivande A-lagsspelare och att glädjen över att få spela fotboll kommer att finnas kvar bland våra ungdomar.

Svedala IF:s första Skånecupsmästare 1984, F12

Övre raden fr v Karl-Einar Persson, Anna Lindberg, Jenny Lundell, Åsa Hansson, Camilla Held, Jörgen Larsson.

Nedre raden fr v Annika Westerberg, Carina Persson, Petra Nilsson, Annika Ahl

Flickor –77 fr v Malin Göransson och Sara Nordqvist

Nittiotalets profiler

av Bo Andersson (hämtat från jubileumsskriften 1998)

Föreningen har under 90-talet skördat många framgångar.

Under de senaste åtta åren har vi vunnit DM 1993 och dessutom vunnit serien vid två tillfällen 1994 (div.5) och 1995 (div.4). Undertecknad har fått uppleva många trevliga år som lagledare/massör. Många duktiga spelare och ledare har passerat revy under dessa år, låt mig beskriva några av dessa.

Tränarna

Christer "Färglösa träningskläder" Lundberg lyckades föra oss fram till vinst i DM 1993 samt en 2:a och 3:e plats under de två år som han tränade oss.

Mikael "Aldrig haft en brud" Svensson tog oss till "fyran" 1994, notera att det då var 53 år (!) sedan SIF senast vann division 5 och gick upp till division 4 utan att behöva kvala, 11-0 i sista och avgörande matchen på bortaplan mot Rygge sitter fortfarande kvar på näthinnan.

Bo "Snyggast i Skåne" Cronquist lotsade fram oss till serievinst och avancemang till division tre 1995, förmodligen det bästa lag Svedala IF haft i modern tid. En av det årets många höjdpunkter var seriefinalen på bortaplan mot Staffanstorps, 1-1 inför drygt 900 betalande.

Svedala IF:s A-lag 1998

Övre raden fr v Johan Ljungström, Conny Svensson, Johan Clemensson, Mats Savhed, Fredrik Svensson, Robin Olsson, Mikael Svensson, Andreas Möller, Johan Jönsson.

Nedre raden fr v Mattias Andersson, Cristoffer Gillborg, Patrik Büssow, Bo Andersson, Mattias Kvist, Fredrik Olsson och Johan Bergman

Tommy "Tömmaren" Schaaf kom rökte och försvann. Nu skall ingen skugga falla över honom, vår trupp var alldeles för dålig för division 3. Åtta spelare ur föregående års A-lags trupp försvann inför 1996 och föreningen ersatte inte dessa. Att spela i trean med så unga och orutinerade killar skulle inte hålla, detta påpekade vi, men inget gjordes från styrelsens sida. Detta är historia idag men om man hamnar i samma situation igen så hoppas man att beredskapen är bättre.

Mikael "Har hittat brud" Svensson tog åter över tränarerollen inför 1997 och tre år framåt, Mikael har lyckats över förväntan med en 6:e plats första året efter en mycket bra vårsäsong. 1998 så ligger vi i skrivande stund på en tredje plats med förhoppningar om ytterliggare avancemang.

Till de tränare som jag jobbat tillsammans med tillhörde också Hans Wilscher som tyvärr lämnade oss alla alldeles för tidigt. Han hade mycket kvar att ge både som kompis och som ledare.

Spelarna

Jag skulle behöva ett helt A4-block om jag skulle plock fram allt jag upplevt under de här åren. Men skall jag nämna några så börjar vi med Lars Stoltze, "Nosse", en spelare som alltid gav sitt yttersta, även på sin fritid. Jag glömmer aldrig, eller rättare sagt min fru glömmer aldrig, när "Nosse" ringde halv fyra på morgonen och undrade över laget till helgen. Även hans funderingar kring skador och spelsystem är sådant som etsat sig fast.

Patrik "Bäcken" Brandt, en måltjuv av högsta rang. Patrik var en komplett spelare, snabb, bra skott, duktig på huvudet och med god spelförståelse. 45 mål på 40 A-lagsmatcher 1993.

Esbjörn Berghult! Ja, var skall man börja, killen hade allt. Även om vi hade ett mycket bra lag 1995 så hade vi aldrig vunnit division fyra utan "Esa". Esbjörn kom ifrån Landskrona BoIS, man hade ju hört talas om honom tidigare, både i positiv och negativ bemärkelse.

"Esa" debuterade i en testmatch på "gamla IP", man kunde skönja en del talang men man hade ju sett bättre nyförvärv. Tommy Ling har i efterhand berättat om när han såg en match med Svedalas "reservlag" där "Esa" var med och att han efter en halvlek tänkte för sig själv "Vad har di nu shupt?". Men också att han i andra halvlek samma match var stum av beundran, "Esa" lekte då bokstavligen med Kirsebergs reservlag. Och resten vet vi ju, alla vi som följde SIF det året...

Så här långt efteråt får man fortfarande "piggar" på kroppen när man tänker på matchen i Malmö på Dalhems Idrottsplats mot Kirseberg (A-laget denna gången). Ni som befann er på åskådarplats den gången såg hur "Esa" formligen exploderade, i positiv bemärkelse, och spelade ut hela sitt stora kunnande. Tre mål svarade han för den gången trots att hemmapubliken gång på gång, med alla medel, försökte få honom ur balans. Minns ni också att hans uttalande när vi bytte ut honom? Han gick rakt fram till några väl utvalda i hemmapubliken och med ett leende på läpparna uttryckte han sig kort och koncist: "Ja kan spilla boll!". Hemmapubliken var mållös.

Jag skulle kunnat nämna många fler spelare som jag har haft glädjen att arbeta med. "Plättan" (Fredrik, "Möllan", "Olle", Tomas, "Pitter", Tillgren, "Mile", "Holma", Johan, "Savan", Büssow, Lohmann, Johnny, "Jocke", "Lillen", "Peo", "Sjö", "Bruket", "De tre musketörerna" o s v.

Ledarna och "Materialarna"

Tommy "Cottonfields" Ling, en kille som alltid gav sitt yttersta som ledare och som, under ett helt år, alltid bar sin "vinnaroverall". Tommy kunde man alltid fråga om man hade glömt något matchresultat från 1975 och framåt. Det vi också saknar numera är Tommys soloframträdanden på våra fester, i synnerhet då hans John Fogerty-tolkningar.

Bengt "Plättan" Svensson, likaså en "hellylle-kille" som vi gärna skulle vilja ha kvar som ledare. Bengt var under sin tid som ledare ett föredöme för killarna i truppen, vi hoppas att vi kan övertala honom att börja igen. Kanske blir det lättare nu när "Lill-plättan" är tillbaka i klubben.

Björn "TjalleTvärvig" Eriksson vår assisterande tränare som också ansvarar för U-laget, en mycket principfast kille, som på träning ofta delar ut en "tjuvsmäll", men om han skulle få tillbaka med samma mynt så har det faktiskt hänt att han gått hem. En mycket omtyckt ledare bland spelarna.

Pelle "Baldis (numera Stadt)" Persson som var på "Baldis" oftare än han var på träningarna. Han masserade hellre där än hos oss.

Jan "Biggen" Andersson som försökte använda samma disciplin som han använde sig av på sitt arbete (nedlagd "skyddad verkstad"). Numera har han kommit tillbaka till verkligheten, en förändring i positiv riktning för grabbarna.

Jerry Gunnarsson, f d lagledare för reservlaget. Han tog jobbet som ingen annan ville ha. Nu, så här i efterhand, kan vi som vet säga att det mest berodde på att han då själv fick spela. En härlig och alltid lika positiv kille.

Bertil "Skippen" Anderberg, "Materialare". Utan "Skippen" hade vi stått oss bi. Trots Bertils "mjuka" sätt mot motståndare och ledare och ibland glömda saxar och hårda bollar så saknas Bertil idag på idrottsplatsen. "Sjökvistaren" fick han bara heta en gång och det var i en bortamatch mot Klagstorp 1993. En av herrarna i hemmalagets kiosk tyckte att Bertil var hemskt lik "Sjökvistaren" vilket jag inte var sen att berätta. Detta gjorde jag endast en gång ... det var en gång för mycket.

Ulf "Bolltrycket" Elvingsson tog över efter Bertil, Ulf är världens högst betalda materialförvaltare, trots detta har han ej råd med en mätare till bollpumpen.

Till sist så vill jag tacka föreningen för förtroendet att få skriva om nittioalet och hoppas att vi i samband med 90-årsfirandet även kan fira att A-laget respektive U-laget avancerar en division samt att vi kryddar det med en vinst i DM.

Ungdomsledarens händelserika tillvaro

av Erling Brännström (hämtat från jubileumsskriften 1998)

När man skall skriva om fotboll i en jubileumsskrift förväntas det kanske att man skall blicka tillbaka och sammanfatta ungdomsverksamheten under alla år och berätta om alla roliga episoder, men eftersom undertecknad inte har längre erfarenhet av föreningens verksamhet än sedan 1993, då jag började som ungdomsledare i Svedala IF väljer jag att i stället passa på att berätta lite om ungdomsverksamheten som den bedrivs i föreningen idag.

Knatteskolan

Normalt börjar man träna fotboll under leksamma former i Knatteskolan som vanligtvis börjar i maj månad och är då tänkt för de som fyller sju år under innevarande år. Denna träning leds ofta av klubbens äldre ungdomsspelare eller juniorer som ser en chans att bredda sina fotbollsupplevelser samtidigt som man kan tjäna en slant. Höga arvoden utlovas dock ej!

Inga fritidsproblem

De som satsar på att ställa upp som tränare får förbereda sig på att fotbollen kommer att ta en stor del av fritiden i anspråk, inte så mycket i början kanske men ganska snart vill killarna träna två dagar i veckan och till det kommer matcher varje helg, nästan, och cuper och....

Dessutom har vi en liten rund man att titta på i rutan varje lördag förutom under sommaren (tack och lov!). Denna man bidrar till viss del till att föreningens ekonomi håller sig flytande någorlunda stabilt. Bingolottoförsäljningen varje vecka, som alla spelare hjälper till med, tar en inte helt försumbar tid i anspråk och det är vi ledare som måste sköta hämtning av lotter, se till att alla killar får dessa lotter, få in pengar för sålda lotter och sedan slutligen redovisa dessa till föreningen.

Till detta kommer övrig lotteriverksamhet under året och övriga aktiviteter. Men all aktivitet inom föreningen kostar ju pengar och därför måste vi vara beredda att hjälpa till med att få in dessa pengar också. Som ni märker så har den här timmen som man tycker att man kunde hjälpa till snabbt vuxit till många timmar i veckan. Helt plötsligt sitter man dessutom med i både ungdomsutskott och styrelse och tiden räcker inte längre till. Tillbaka till småknattarna!

Om man fortsätter att träna fotboll efter första året är det så dags att få spela sin första match! Både stolta och säkert nervösa springer sju knattar in på plan för att möta något lag från Malmö- eller Trelleborgsområdet.

I början är det inte så noga med var man står eller springer. Samtliga tolv utespelare brukar ändå, som en bisvärm, jaga fotbollen fram och tillbaka över planen samtidigt som föräldrarna står och skriker sig hesa och både hejar och kommer med ”goda råd” till sina söner om var man ska springa och till vem man ska passa och när man ska skjuta. Nåja, förr eller senare hamnar bollen i mål och livet är toppen! Vad gör väl det att det inte har regnat på ett par veckor så att grusplanen är snustorr och dammar så fruktansvärt att man ibland inte kan skilja spelarna åt i de båda lagen. Den mest spännande och roligaste fotbollen tycker många spelas i dessa yngre årgångar.

Cuperna

Under de första åren deltar alla lag i både inomhus- och utomhuscuper. Några av de mera populära cuperna är Romelecupen både ut och inne samt Skånecupen i Baltiska Hallen i

Malmö som går mellan jul och trettonhelgen och räknas till en av världens största inomhuscuper. Det är som killarna fyller 10 år brukar det vara regel att man skall spela Halör cup i Höllviken som är en cup bara för 10-åringar och som brukar dra drygt 70 lag från hela Skåne och ibland också utanför Skåne och Sverige. När killarna blir lite äldre brukar man söka sig till cuper som ligger utanför Skånes gränser där bl a Danmark har många cuper att välja bland. Dana Cup är Danmarks motsvarighet till Gothia Cup i Göteborg och en annan cup som är mycket trevlig är Hasle Cup på Bornholm där Svedala deltagit under flera år i olika åldersklasser. Föreningen har själv arrangerat en cup, SIF-cupen, under en period av tio år men den har för tillfället tagit en paus p g a bristande intresse. Vi hoppas kunna dra igång den igen till ett annat år.

Elvamannalag

När killarna fyller 12-13 år är det så dags att börja spela 11-mannafotboll och lämna de ”kära” grusplanerna. Samtidigt som de flesta tycker det är roligare att spela på gräs blir fotbollen plötsligt allvarligare och tuffare. Det här med offside är inte så lätt i början att förstå och hörnflaggan står alldeles för långt ifrån målet. Nåja, killarna lär sig snabbt och redan till nästa år märks stora framsteg. Om laget är duktigt brukar man få spela i Skåneserien där de bättre lagen från Skåne deltar och när man är äldsta pojklag (16 år) kan man få spela i pojkallsvenskan om man lyckas kvala dit. Under de sista åren har Svedala haft två lag, pojkar födda -79 samt pojkar födda -81/82 som krigat i högsta divisionen med de stora klubbarna och där nått framskjutna placeringar.

I år (1997) har föreningen nio pojklag som spelar i olika serier varav de äldsta, pojkar födda -83 och pojkar födda -84 spelar i Skåneserien. Under sommaren har många lag deltagit i olika cuper av varierande storlek, allt från Gothia cup och ned till mindre, lokala cuper. Hur det har gått i dessa cuper vet ni säkert när ni läser dessa rader. Varje helg under vår och höst är det full fart på våra planer vid ”Gamla IP” vid 108:an och alla är mycket välkomna ned till oss för att ta en fika och titta på fotboll när den är som roligast.

Spelare saknas

Som ledare får man vara med om många roliga episoder, en del blir inte roliga förrän efteråt. Jag tänkte avsluta med att berätta om en händelse som jag var med om för några år sedan.

Jag och Rolf(lagets andra tränare) samt killarna som nu var 10 år åkte iväg på en 2-dagars cup utanför Kristianstad. Det var första gången som vi skulle sova borta med laget. Som brukligt är fick vi ett klassrum i en skola att sova i. Allt var frid och fröjd på kvällen och efter diverse småprat somnade alla in vid midnatt. Några timmar senare vaknade en av killarna och gick på toaletten.

Detta noterade vi ledare med en aning sömning blick. Efter en stund hade killen inte kommit tillbaka och vi började nu bli oroliga. Vi drog på oss kläderna och gick ut i korridoren för att försiktigt kika in i de andra lagens sovrum. Ingenstans fanns han! Sakta började paniken att sprida sig hos oss ledare. Att man kan gå i sömnen är inget ovanligt i den åldern och vi misstänkte att han möjligen hade gått ut. Vi jagade iväg runt skolgården. Fortfarande utan resultat.

Som en sista åtgärd sprang vi iväg ut i byn (som inte var stor som tur var) och letade på alla vägar vi såg och vi hann även med fotbollsanläggningen. Inte ett spår av killen. Det hade nu gått över en timme och det närmade sig gryningen. Vad skulle vi göra? Ett sista hopp var att

han möjligen hade hittat tillbaka till sovsalen av sig själv så därför gick vi tillbaka till skolan och upp på rummet.

Gissa om en sten föll från bröstet när vi upptäckte att killen lugnt och tryggt låg och sov i sin egen sovsäck. Det visade sig senare att han hade gått in i fel sovsal, gått fram till den sovsäck som normalt skulle ha varit hans och bett killen som låg där att flytta på sig och sedan lagt sig och somnat om! Efter ett tag hade han dock vaknat upp och insett att han inte låg där han skulle och sedan gått iväg till rätt sovsal och sin egen sovsäck.

En obehaglig upplevelse som man efteråt haft mycket roligt åt när man berättat om den!

Emil Roos och Eric Olsson i P85

Henrik Olsson och Fredrik Berggren i P85

Marcus Wiklund-Bengtsson i P85

Calle Jönsson i P85

Med stormsteg mot 100 år

av Bengt Sandberg

Det känns väldigt hedrande att bli ombedd att skriva i denna 100-årsskrift, och det är med stor ödmjukhet och respekt som man åtar sig denna grannliga uppgift att summera de senaste tio åren inom Svedala IF som mynnar ut i ett stort hundraårskalas i november månad, jag kommer i första hand att reflektera över ungdomsverksamheten de senaste tio åren eftersom det är där jag verkat till största delen.

För min egen del så kom Svedala IF tillsammans med modersmjölken, vilket visar sig när man läser igenom denna skrift från begynnelsen. Det började med farfar Elis som var ordförande i ett tidigt skede av föreningens historia och fortsatte med farbror "Pigge" som tog sig hela vägen till A-landslaget och pappa Thorsten som inte riktigt nådde till "pigges" nivå utan fick nöja sig med att provspela ett par gånger för MFF.

Ett par sidor bakåt i denna skrift så kan man se ett påhopp på min person från Thomas Hansson som jag länge velat bemöta och nu finns det ju en ypperlig chans till detta. MEN vid närmare eftertanke och samtal med "Macke" Malmgren där han berättade att när jag vid ett tillfälle kom in i omklädningsrummet efter en av hans berömda löprundor, så hade resten av A-truppen redan duschat och åkt hem. SÅ, Thomas det ligger nog en del sanning i ditt påstående, trots allt. (får väl leva med att bli kallad "Trötte" Sandberg)

Året var 1995 och sonen Emil började lira boll och som fotbollstokig förälder ville man ju gärna vara delaktig i verksamheten, detta resulterade i att jag blev hjälptränare till grabbarna som är födda 1988. Ganska snart insåg man sin begränsning i tränarrollen och övergick till det administrativa i lagledarrollen. (nog så viktig för att verksamheten skall flyta på med lotter och annat som behövs för att föreningen skall kunna drivas vidare)

Emil tyckte att fotboll var trist, men själv blev jag övertalad att ta en plats i styrelsen och jobbade med ungdomsfrågor under ledning av Erling Brännström och Jan Ohlsson, det var en lärorik tid.

SIF-cupen

SIF-cupen har nämnts tidigare i denna skrift och då var det i negativa ordalag eftersom den blivit nerlagd på grund av bristande intresse. Ledarstaben för P-88 såg möjligheterna i att sätta Svedala IF på arrangemangskartan med denna cup och återstartade cupen 1998 då grabbarna fyllde 10 år. Det var ingen jättehöjdare första året då vi endast fick ihop tio lag till turneringen, men det var en viktig vändpunkt. Under år 2007 så har vi haft besök av inte mindre än 124 lag, då vi spelat både inom- och utomhuscuper under året, och då under namnet Nilssons i Svedala cup.

Nilssons i Svedala cup kommer under jubileumsåret 2008 att arrangeras av F96, F97, P96, P97, P98 och P99. Dessa åldersklasser kan räkna med att få en bra slant till sin lagkassa om man gör ett bra arrangemang med många deltagande lag, detta förutsätter dock att man har föräldragruppen med sig, eftersom mycket av arbetet med cupen hamnar på dessa personer. Under de tio år som jag varit med som cupgeneral så har engagemanget bland föräldrar varit helt enormt, detta gör att jag sover tryggt om natten med vetskapen att vi har så många duktiga krafter i föreningen, som alltid ställer upp när det gäller.

Fotboll på gräsplaner

Ja, det kan man ju tycka är en självklarhet att fotboll skall spelas på gräs men vid det tillfället som jag började i föreningen (1995) som ledare spelade alla ungdomslag sjuannafotboll på grus. Som gammal målvakt vet jag hur läskigt många skrapsår man får av en grusplan, så jag ville titta lite närmre på varför man inte använde gräsmattan när den ändå stod tom och detta visade sig bli en ganska intressant historia.

Vid första kontakten med kommunen så slog de ifrån sig och hänvisade till att domarna förbjudit sjuannaspel på gräs. Då måste man ställa sig frågan hur detta kan komma sig, eftersom att vi varje vecka åker och spelar sjuannamatcher på gräs i Lundaserien.

Vi har nu kommit så långt att Internet börjar bli en stor tillgång och jag passade på att ställa frågan på Skånebolls forum hur detta var möjligt. Det första svaret som kom på min frågeställning var detta fullkomligt lysande svar från en ledare i Höllviken. ”Min bäste Bengt, du måste ha missuppfattat allting för det kan väl ändå inte vara möjligt att domare från Trelleborg har sämre ”split-vision” än domare från de andra zonerna”. Trelleborgs domarklubb läser också forumet och därefter så har ungdomarna i Svedala IF spelat sjuannafotboll på gräs. (Internet är inte bara en fluga !!)

Flickfotboll

Detta ämne har ni också kunnat läsa om tidigare i denna skrift och efter stora framgångar för Svedala IF inom flickfotbollen så avtog intresset för detta också, trist tyckte jag som ungdomsansvarig eftersom jag anser att det blir en mer levande förening med både pojk- och flickverksamhet. Styrelsen köpte denna satsning på tjejerna men det fanns ett och annat ansikte med en något skeptisk min vid beslutsfattandet, och det är mycket tack vare detta som gjort att vi idag kan räkna in nästan 100 flickor i verksamheten i Svedala IF.

Hade inte skeptikerna funnits så tror jag ärligt talat att försöket med att få igång flickverksamheten hade lagts ner efter att vi hade mellan tre och sju tjejer på träningen i ett halvår. Nu blickar vi fram mot ett damlag i Svedala IF.

På bilden så kan ni se att vi var i stort sett först i Skåne med att bilda ett damlag, därför känns det häftigt att vi inom en inte alltför avlägsen framtid åter kan ha ett damlag i föreningen.

Eldsjälar

Utan personer som lägger ner orimligt mycket tid i föreningen så funkar inte verksamheten vidare bra, en av dessa gubbar som under de senaste tio åren varit delaktig i det mesta som hänt i föreningen är Patrik Arehov. Patrik och jag började kampera ihop tillsammans med 88:orna och Patrik förde dem i mål. Kollar man på seniortruppen inför 2008 som ser riktigt spännande ut så kan vi även se att ett bra gäng från P-88 och P-89 huserar där idag. Ett par av våra 88-or och 89-or är på vift i andra föreningar högre upp i seriesystemet så det känns som att vi är på rätt väg med ungdomsverksamheten idag, både med att utbilda spelare till seniorfotbollen och med breddverksamheten.

Jag kan bara konstatera faktum, att utan Patriks oerhörda engagemang i föreningen, och Marias tålamod, så hade inte verksamheten varit i närheten av den kvalité som finns idag.

Här är några av de duktiga ungdomar födda 1988 – 1990 som slagit sig in i A-truppen de senaste åren.

Axel Olsson

Zebastian Jönsson

Billy Jensen

Andreas Mårtensson

Adam Weiszewski

Niklas Malmberg

Patrick Mårtensson

Stefan Svensson

Harry Hansson

Viktor Nilsson

Några andra namn från dessa ålderskullar som valt att pröva på spel i högre sammanhang är Johan Rundqvist, som för närvarande studerar i USA och som eventuellt kommer att träna med seniortruppen under sin vistelse i Svedala under våren och sommaren.

Filip Widman spelar för närvarande i TFF och ingår i deras U-trupp, Kalle Månsson är ytterligare en grabb som via TFF hamnat i Kirseberg.

Rickard Nilsson, ordförande som suttit på denna utsatta post under många år, det är tur att skydden som används idag mot knäskador har utvecklats sedan Rickard sprang omkring med det största knäbandaget som någonsin skådats på Gamla IP. Inte nog med att det såg mysigt ut, det gnisslade också.

En annan profil som måste ha ett omnämnande i denna skrift för sitt engagemang de senaste tio åren är en högljudd herre vid namn Håkan Johansson. Håkan har med sin inlevelse och sina röstresurser, fått de boende runt Gamla IP att fundera över om de verkligen har bosatt sig på rätt ställe. Minns att Thomas Hansson berättade att han varit ute på en joggingrunda vid "länsmannabacken" samtidigt som vi hade prisutdelning i Nilssons i Svedala cup på Svedalagårdens IP. Nämnade Håkan höll i prisutdelningen och Thomas fick vända sig om för att kolla om han hade Johansson i hälarna.

Håkan är den enda människa som lyckats övertala någon att ställa upp i SIF-cupen med 24 timmars varsel, det telefonsamtalet var mycket (o)roande att lyssna till. Ledaren ifråga hade planerat en svensexa för en polare och tyckte att det var lite taskig framförhållning av Svedala IF, efter 30 minuters samtal så hade Håkan planerat om svensexan så att den började på Svedalabadet, vilket gjorde att den uppringde ledarens grabbar kunde ställa upp i cupen.

Bosse "Påven" Persson är ytterligare en profil inom föreningen med sitt engagemang för "di gamle pågarna" i P35-laget, då kan man ju undra vad detta har med ungdomssektionen att göra och rent formellt så tillhör Oldboys Fotbollssektionen inom Svedala IF. Bosse är dock inte sen att dyka upp på U-sektionens möte för annars kan man få sämsta träningstiden. Bosse arrangerar Nilssons i Svedala cup för Oldboys och detta sker i samarbete med U-sektionen.

En händelse som etsat sig fast i minnet är när Bosse var prisutdelare vid Nilssons i Svedala cup inomhus för flickor -94. Det började med att första tjejen kom fram för att ta emot sitt pris och då fick Bosse ett infall att efter handslaget så skulle han ge henne en klapp på huvudet med båda händerna. Denna "handpåläggning" blev ett oerhört roande och uppskattat inslag i prisutdelningen eftersom han var tvungen att göra likadant med resterande pristagare, och sedan dess har Bosse fått gå under smeknamnet "Påven"

Niclas Nilsson, en ny förmåga i ungdomssektionen som hävdar att han spelat handboll på "lite högre" nivå någonstans i de värmländska skogarna, med den kläna kroppsbyggnaden så får man nog ta det med en nypa salt, eftersom ingen har sett det. Niclas jobbar mycket med uppbyggnaden av flickfotbollen inom föreningen och för förbättrade träningsmöjligheter generellt.

Kai Persson är också en profil som genom styrelsearbete och som ungdomsansvarig betytt mycket för utvecklingen av verksamheten inom U-sektionen, bl. a genom att han startade Sommarfotbollsskolan, vilken blivit en riktig höjdare för våra barn. Det som vi dock saknar på fotbollsskolan nuförtiden är den frukost som vår förre kanslist Ulf "Lappen" Elvingsson brukade göra och som stod framdukad när ledarna började trilla in på morgonkvisten. Det var inte vilken frukost som helst, för där hittade man stekt ägg, stekta hamburgare och mycket annat som förgyllde morgonmötet. Jag har försökt att axla din mantel vid stekbordet Ulf, men Thomas Nilsson saknar dig väldigt mycket. Du är välkommen tillbaka precis när som helst.

Vi har satt gränsen vid 100 barn, fler mäktar vi inte med på denna anläggning. Engagemanget hos våra ungdomsledare är enormt. De tar ut semesterdagar för att vara med och hjälpa till på denna aktivitet. Av bilderna att döma så lyser solen alltid över vår fotbollsskola, men så är tyvärr inte alltid fallet. Det är detta som gör en så glad, oavsett väder så har dessa fantastiska barn alltid humöret på topp.

45

Många profiler har passerat revy under fotbollsskolans tid, det mest anmärkningsvärda är att de flesta kändisar vi haft hos oss från MFF har kort därefter försvunnit från föreningen. Man kan ju bara spekulera, men kan det vara så att de skickar ut spelare som är på väg ur truppen. Exempel på en profil är Jon Jönsson som gjorde ett bejublat besök och kort därefter drog iväg till Elfsborg och blev svensk mästare, märkligt. När Jon var på besök så hade vi hyrt in en maskin som beräknar hastigheten i skotten, Jag kan säga att Jon uppmätte högsta hastigheten men det fanns även en del lokala förmågor som fick mätaren att hicka till.

Tror dock att trenden vänt eftersom vi både har haft Christian Järdler och Jonas Sandqvist på besök under 2007 och båda ser väl ut att kunna ta en plats i MFF 2008.

Två gånger har vi haft besök av Thomas Lundman, världsmästare i bolljonglering och innehavare av flest världsrekord i Guinness Rekordbok, denna stockholmare är en trevlig kis som har bra hand med barnen.

Bingen är en annan spännande sak som vi hyrt in till fotbollsskolan, den funkar som ett "Fussballspel" där man snurrar på spelarna för att få iväg ett skott, nu finns det ju ingen som snurrar spelarna i bingen utan dom rör sig av egen kraft men fastlåsta i sina positioner så att de inte kan röra sig över hela planen.

Sommarproffs

Är ytterligare en aktivitet som tillkommit, denna riktar sig mot de ungdomar som har växt ur fotbollsskolan och initiativtagare till denna är Patrik Arehov tillsammans med Thomas Nilsson och den går av stapeln innan seriestarten på höstsäsongen. Här bjuder vi in föreläsare och tränare som delar med sig av sina kunskaper. Föreläsningarna kan vara allt ifrån droger till kosthållning och annat som vi tycker är viktigt för ungdomarna i den åldern.

Tempo i verksamheten

Att tiden springer ifrån en hör man ganska ofta nuförtiden, vet inte om det har med åldern att göra eller vad det är, men fort går det. Med det där som kallas Internet så har tempot i verksamheten verkligen skruvats upp och det ställer enormt stora krav på kansliverksamheten i en förening av vår storlek.

Där har vi haft den oerhörda turen att kunna knyta till oss en människa som om möjligt har ännu större kontrollbehov än vad jag har, vilket resulterar i att kansliet hos Svedala IF år 2008 har fullkomlig koll på verksamheten och det i sin tur gör livet ganska angenämt för en ungdomsansvarig i föreningen. Susanne Jeppsson heter vår kanslist för närvarande och jag hoppas att det kommer att vara så för lång tid framöver. Måste också nämna Ronny Nilsson som tillsammans med Susanne bildar ett lysande team, som gör livet så mycket enklare för alla oss ideella ledare i föreningen.

Internet

Föreningen har byggt upp en hemsida www.svedalaif.se som har blivit en av de viktigaste kanalerna för att få ut information om verksamheten till allmänhet och ledare i föreningen. Ungdomslagen och även seniorerna har egna lagsidor, där man publicerar allt som är av intresse för respektive lag. När jag spelade i "pågalaget" så publicerades laguttagningen på en anslagstavla vid "Grisatorget", så det var bara att hoppa på järnhästen och trampa iväg till GePe för att se om man skulle vara med i matchen till helgen. Nu finns denna information några tangentbordstryckningar bort. (det var inte bättre förr!!)

Föreningsutveckling

Som ett led i föreningsutvecklingen bestämde vi oss för att skicka iväg ledarna till ett fotbollssymposium på Bosön i Stockholm. Symposiet arrangerades av Brommapojkarna som är en av världens största ungdomsföreningar.

Här kunde man träffa många profiler i form av kända tränare och spelare runt om i Europa och från Allsvenskan, det fanns även tillfällen att gå på olika föreläsningar inom en rad olika ämnen.

Ett femtontal ledare nappade på detta och åkte iväg i början av 2007, det var en nyttig resa, inte enbart för det fotbollsmässiga utan även för att lära känna varandra lite bättre samt starta upp lite diskussioner om hur man kan göra Svedala IF till en ännu bättre förening att vara medlem i.

En pigg hundraåring

Jag tycker det ser mycket ljust ut för denna fantastiska förening, tittar man på nyrekryteringen som gjordes under 2007 av barn som är födda 2001 så ser vi att ca 60 nya förmågor skrev in sig detta år. Det är en siffra som vi inte varit i närheten av de senaste tio åren.

Det som är riktigt intressant med våra barn födda -01 är att i det stora ledarteamet så hittar vi två namn som är ganska intressanta om man kollar bakåt i denna skrift. Jan Olsson är en av dessa ledare och Jan har ju tidigare varit både ordförande och ungdomsansvarig. Ett annat namn är Håkan Rosdahl vars pappa Arne varit kassör i denna förening sedan 1998 och sitter säkert på den posten. Detta borgar för bra kontinuitet i verksamheten, vilket känns tryggt.

Ungdomsledarna som verkar i föreningen idag lägger ner oerhört mycket tid och engagemang, det som är extra roligt är att i stort sett alla ledare är intresserade av att gå på de utbildningar som anordnas och det borgar för en bra verksamhet framöver.

Jag har varit medlem i föreningen drygt 30 år av de 47 som jag funnits till och den positiva anda jag som ungdomsansvarig upplever i dagsläget inom föreningen har i alla fall inte jag stött på tidigare. Det kan kanske bero på att vi gör en hel del gemensamma aktiviteter i form av fotbollsskolor, sommarproffs och cup arrangemangen samt att vi fått igång flickverksamheten igen, så att man på det sättet får en bättre sammanhållning mellan ledarna i de olika lagen. Detta känns viktigt för framtiden.

Maria och Sandra Nilsson håller koll på barnen under fotbollsskolan.

Patrik Arehov och Anders Gustafsson har järnkoll på resultaten i cupspelet.

Oldboys 1994 - 2008

av Bosse Persson

Hösten 1993 spelades sista matchen i årets korpffotbollsserie i Svedala. Endast 4 lag fanns med och vi (Stig Nilsson och jag Bosse Persson) såg slutet på korpffotbollen i Svedala. Denna verksamhet hade varit ganska stor med många lag i åtskilliga år t o m vissa år fanns det två serier.

Jag själv hade året innan medverkat i Wemmenhög's IF:s oldboyslag(min moderklubb) och tyckte att det var en ganska trevlig form av fotbollsaktivitet om man ville fortsätta att spela efter den aktiva tiden. Stig tänkte också på idén och vi började prata och samla ihop "gamla fotbollsspelare" (åldersgräns för oldboys är 35 år). Som alltid när man skall starta något nytt är alla positiva i början. Vi anmälde oss till serie och första matchen var mot Skabersjö IF borta 1994-04-16 kl. 14.00.

Första hindret, vi hade inte fått matchtröjorna färdiga i tid så jag fick låna en matchdress från Wemmenhög's IF, vilket gjorde att domaren Jan Walldén blev väldigt förbryllad när han fick se oss i den dressen och undrade om han kommit till fel match. Andra hindret var att vi lyckades bara skrapa ihop 10 man men efter några ruscher var 3 - 4 man borta (muskelbristningar) och det blev inget roligt av det hela. Resultat blev 0-6 men skam den som ger sig. Det var bara att bita ihop och försöka komma igen och kämpa på. I år 2008 har vi påbörjat det 15:e året i följd.

Laget mot Skabersjö IF såg ut så här:

Roland Carlsson, Bosse Persson, Mats Belfrage, Mats Kvist, Tommy Dahlskog, Göran Jönsson, Gert Åhlander, Stig Nilsson, Lakis Varotsis och Kent Österlind.

PS. Det gjordes ett försök med oldboyslag i början av 1980-talet men redan efter 4 matcher fick man ge upp. Alla som jag frågat från den tiden har väldigt dåligt minne och därför finns inga uppgifter därifrån.

Seriespel

Som jag nämnt tidigare så började vi med seriespel 1994 och skall i år 2008 påbörja vårt 15:e år. Serien spelas med lag från i norr Bjärred och Furulund i söder Höllviken och Vellinge bl a. Serien brukar omfatta 9-12 lag. Vi spelar på 11-mannaplaner och alla spelarna måste vara licensierade på Svenska Fotbollsforbundet.

Jag har berättat om första seriematchen och då passar det bra att berätta om vår sista seriematch 2007. Vi mötte AIF Barrikaden från Malmö och vi vann med 18-0 nytt målrekord. Barrikaden var i alla fall elva + en reserv när vi började men när slutsignalen gick fanns det bara nio man på plan. Efteråt satt det väldigt fint med pizzor och öl i klubbstugan. En slutlig tredje plats blev vår placering 2007. Det är vår hitintills bästa placering i seriesammanhang.

Laget mot Barrikaden:

Torgny Althin, Anders Widman, Christian Passero, Mats Kvist, Göran Ståhl, Roger Nilsson, Magnus Sjöström, Magnus Petersson, Stefan Ringström, Björn Mårtensson, Fredrik Andersson, Bosse Persson, Anders Roijer, Nooreldin Zendehrokh.

Cuper

Inomhuscupen för oldboys i Torn ovanför Lund brukar vara ett trevligt cuparrangemang. Vi började redan 1995 att spela i denna men har inte haft några större framgångar förrän nu de senaste åren då vi blev 3:a 2007 och 2:a 2008.

Vi själva arrangerar en inomhuscup för oldboys i november med början 2005. Det kräver en hel del jobb men det är fantastiskt kul att så många lag anmäler sig. 2007 var det 16 anmälda lag. Vår bästa placering hitintills är en tredje plats 2005.

Sommarturneringen

I samband med SIF:s 90-års jubileum fick vi i uppdrag att anordna en oldboysturnering med Trelleborgs FF som dragplåster (SIF:s A-lag mötte Trelleborgs FF:s A-lag). Övriga deltagande lag var Wemmenhög IF, vi själva och en kombination från övriga kommunlag Bara, Skabersjö, Holmeja och Klågerup.

Efter denna turnering har det blivit en tradition att genomföra en sådan turnering varje år. Idag är Trelleborgs FF, Skabersjö IF och Minnesbergs IF återkommande motståndare till oss. Någon vinst i denna turnering har vi fortfarande ej men de två sista åren har det bara fattats ett mål från vinst i hela turneringen.

Spelare

Tre st oldboysare har varit med hela resan:

Jag själv (lagledare) och som spelare har medverkat i 213 matcher.

Stig Nilsson (ass. lagledare) och som spelare har medverkat i 197 matcher.

Mats Kvist (lagkapten) och som spelare har medverkat i 98 matcher.

Mats har missat några år på grund av skador. På tal om skador. Ett flertal har den uppfattningen att inom oldboysfotboll blir det mycket skador men så har inte varit fallet hos oss. Här måste man träna regelbundet för att få spela. Detta gör att vi är ett samman-svetsat och ganska vältränat gäng P-35 (pojkar) som har roligt när vi träffas och har bollen som gemensam nämnare. Jag höll på att glömma vår store målskytt Björn Mårtensson som på 102 matcher har gjort 146 mål, strålande. Slå det om Ni kan!

Bland ledare och andra personligheter

av Johan Ljungström

Dessa rader är skrivna med omklädningsrumsfilosofi hårt, rått men hjärtligt. En del av nedanstående rader bygger på rykte och kan därför vara lite tillspetsade. Men jag hoppas och tror att ingen tar illa vid sig.

Mikael Svensson, maken till seriositet får man leta efter. MS som han kallades, deltog alltid själv i alla övningar på träningarna. Under försäsongen var det alltid löparskor på. Eftersom MS var en obotlig optimist startade han alltid löparrundorna med att ta rygg på de bästa, sedan ungefär efter tre kilometer såg man MS stå böjd över ett träd och stretcha. Glömmer aldrig den helvetesvecka MS lade upp under en sommar, milen måndag, träning tisdag, milen onsdag, träning torsdag och fredag match hemma mot Croatia. Vi låg under med 0-3 i halvtid och lyckades på något sätt fixa så att matchen slutade 3-3. I omklädningsrummet gnällde det över trötta muskler och taskigt upplägg, då kommer MS in och skriker ”DET ÄR MILEN SOM GÖR ATT VI ORKAR I ANDRA HALVLEK”.

Benny Olsson, var tränare i klubben 2000 till halva 2004. Mitt bestående intryck av denne man är att han under varje match konsumerade minst två paket cigaretter, slog huvudet i taket på avbytarbåset minst 4 gånger och tyckte att alla domare var dåliga. Glömmer aldrig den matchen då det dök upp en situation som borde ha resulterat i en solklar frispark, men domaren friade. Benny gick efter matchen in i domarrummet för att förklara sina synpunkter. När jag hade duschat var Benny fortfarande kvar i domarrummet och på vägen ut hör jag en tokig Benny skrika: ”det var i alla fall frispark i champions league i onsdags”. Domaren svarade: ”det är inte riktigt samma nivå”. Benny replikerade då ”ge mig då regelboken för Division 4 södra”.

Christian Lind, var tränare i klubben 2005 till och med 2007. Christian har en förkärlek till koner. När man kom ut från omklädningsrummet så hade Christian redan förberett genom att sätta upp så många koner att man inte kunde se gräsmattan.

Benny Nilsson, ansvarade för B-laget 2001 till 2005. En mycket omtyckt ledare som tyvärr har lämnat jordelivet alldeles för tidigt. Benny hade ett väldigt burdust språk, rå jargong men samtidigt ett hjärta av guld vilket gav oss spelare väldigt många roliga minnen. Hans ständiga kommentar efter varje match var, hussor, byxor och tröjor i tre olika högar, morsan är inte med. I en B-lagsmatch dagen efter att ett flertal spelare hade tagit studenten mötte vi Simrishamn borta på en plan som var stor som en travbana. En bit in i andra halvlek ville ett flertal spelare byta, tyvärr ville spelarna som satt på bänken inte spela. Varpå Benny utbrister ”hittar du någon som vill spela så är du välkommen att byta, annars får du springa ett tag till din svartnackade jävel”. Bennys brandtal i omklädningsrummet i halvlek var oftast väldigt enkelt men kraftfullt ”om ni inte ser till att springa lite fortare och mer, skall jag hålla bensin på er och jaga er med blåslampa”

David ”Kiosken” Olsson, som i en bortamatch mot Klagshamn lyckades bryta benet och även näsan, tror jag. Sjukvårdare kallas in på planen medan ”Kiosken” gnäller ”ge mig en grogg”. Vårdarna tar fram vattenflaskan, sprutar bort blodet ur ansiktet och tar fram bomull. Då utbrister ”Kiosken” ”det är inte huvudet jag har ont i, utan i benet”

Anders Celander, det bär mig emot att erkänna, men killen var en bra fotbollsspelare. Hans starka sida var inte försäsongsträningen i bokskogen. Tog ofta rygg på några stavgångare från Svedala pensionärsförening, och hade han en bra dag så hände det att han slog dem i spurten.

Jocke Målvakt, ”försök hitta ett efternamn” lyckades med den märkligaste skadan under ett sommaruppehåll som jag hört talas om. Efter att huggit sig med lie i foten, tvingades han till några veckors vila.

Mikael Svensson igen, påpekade ofta att kalas innan match inte accepterades, och vi yngre som tog studenten uppmanades att ta det lugnt. Men så skulle Möllan, Plättan & CO på bröllop, varpå MS försökte flytta matchen. När detta inte lyckades sa MS att bröllop var att likställa med student, så killarna skulle ta det lugnt. Jag vet inte om där var senapsgas i lokalen eller mycket pollen i luften för de var ganska röda i ögonen vid samlingen. Några veckor senare visade det sig att de inte alls hade varit på bröllop, utan Sigges 25-års kalas.

Rolf Brännlund, kom till Svedala från Olympic som en känd målskytt. När han drabbades av en kraftig förkylning, tog han till all sin medicinska kunskap och ställde diagnosen att den antagligen berodde på att han köpt ny bil, som var utrustad med AC.

Christoffer ”Rossi” Varotsis, var en frisk fläkt på många sätt. Under en B-lagsmatch fick vi ett frisparksläge som gjort för en Beckham höger, då hör man från vänsterbacken, jag tar. Varpå Rossi kliver fram och tar av sig skon och slår frisparken. Vi undrade alla vad han sysslade med! Rossi säger lugnt, det blir hårdare skott så. Om detta är vetenskapligt bevisat ställer jag mig högst frågande till.

Robert ”Ladan” Bengtsson & Magnus ”Scooby-doo” Centlow, när man är ny i Svedala så skall man invigas i seniorlaget. Under dessa festligheter fick man alltid ett smeknamn. Två av de mest kända är ”Ladan” och ”Scobbydoo”. De fick sina smeknamn med ungefär följande motivering. Robert fick heta ”Ladan” eftersom han inte kunde träffa en, även om han stod i den och Magnus fick heta ”Scobbydoo” eftersom han tenderar till att stanna hemma från träningen om hunden har namnsdag.

Sonny Wiktur, killen vars vilja var så stor, att han helst vill slå hörnan och nicka in den själv. Sonny jagade bollar över i princip hela planen, samma vilja visade han i Malmös nattliv, men då gällde det helt andra bollar.

Ytterligare några profiler:

Ronny Nilsson

Erik Olsson

Andreas Möller

Johan Jönsson

Andreas Olsson

Mina år som ordförande och ungdomstränare i Svedala IF

av Rickard Nilsson

Tränarrollen

10 år har gått sedan jag kom in i föreningen som ledare. Det gick snabbt. Jag har dessutom varit spelare i föreningen i 15 eller är det 16 år 1972 – 1988 ungefär. Vilka erfarenheter har jag gjort mer än två korsbandsskadade knän och utbildning i äktenskapets prioriteringar? Jag skall försöka sammanfatta mina upplevelser och lite av vad jag tror på och står för. Jag är både tränare, ledare och ordförande. Det är egentligen ingen bra kombination.

Starten

Hur kom jag in i föreningen som ledare? Precis som säkert 95 % av oss alla gör. Våra barn börjar spela fotboll och laget saknar tränare och ledare. När min grabb på sitt nionde år skulle fortsätta spela stod laget utan ledare och tränare. Vi blev kallade till ett föräldramöte där jag hörde min röst säga att jag kunde vara med och ta hand om laget, och det var ytterligare en förälder som ”offrade sig” så vi blev två stycken. Nu har jag själv fotbollsbakgrund och det underlättar förståelsen för verksamheten, men det är en massa saker som man inte har en susning om när det gäller träning och ledarskap. I vissa fall kan det vara en belastning att ha spelat A-lagsfotboll när det gäller tävlingsinstinkten.

Ledarpedagogik

Jag kommer ihåg en 7-manna match i Arlöv där vi mötte ett mycket bra lag som t o m var ett år yngre än oss. Domaren i den matchen dömde till deras fördel under hela matchen, det tog inte lång tid innan jag började påpeka det för honom. Hur f-n dömer du!? Är du blind!? Jag fortsatte ett tag till med liknande utrop. Snabbt börjar avbytarna också ta efter mitt dåliga uppträdande, vilket jag inte var beredd på. 9-åringar som skriker okvädingsord till domaren, inte snyggt. De gör som du gör och inte som du säger att de skall göra. Man lär sig!

Träningsutveckling

Det är inte så lätt att bara gå ut och hitta på träningar när du är ny och grön. Jag kommer ihåg när jag själv tränade för Bo Sörensson, fd spelare i IFK Malmö och en mycket trevlig och sympatisk människa, men springa det skulle det göras. Lite orättvist kan man säga att det behövdes bara en boll på träning, först springer laget utan boll i en timme och sedan avslutas det med bollspel. Jag träffade honom i bokskogen när seniorerna hade försäsongsträning där 2007, jodå han springer fortfarande.

Det har hänt en hel del med träningsformerna under de här åren. Det var vanligt förr med mycket löpträning, men nu är alla tränarkurser utformade så att bollen är med i stort sett varje övning, tekniken är viktig och bollen är med även under konditionspassen. Efter att ha gått en sådan kurs så fick man en liten kick som tränare och jag kan inte låta bli att fundera över hur mycket bättre jag själv och många andra också för den delen hade blivit om träningsinriktningen var sådan när man själv spelade. Jag var mest snabb och kunde knappt trixa till tio.

Tänk mindre på matchresultatet och mer på det långsiktiga resultatet

I början av min tränarkarriär var resultaten viktiga, men under tidens gång har jag omvärderat det ganska kraftigt. Nu är det prestationen bland spelarna och laget som är det viktigaste inte om man vinner eller förlorar. Det hör ju till saken att i tävlingsfotboll går det ut på att vinna,

men jag är numera övertygad om att när du tar bort fokus på själva resultatet och istället fokuserar på hur laget och individerna presterar så får du oftare med dig resultatet också.

Det är viktigt för Svedala IF att vi kan ha lag i varje åldersgrupp för att försörja seniorlagen med egna spelare och då tycker jag att man måste få med sig så många spelare upp i åldrarna som möjligt, så låt alla spela och låt alla också stå över någon gång, det tjänar Svedala IF på i det långa loppet.

Ordförande

Hur blir du ordförande i Svedala IF? Lätt, du sätter dig i valberedningen och letar efter bra representanter. Du hittar många, men ingen som vill bli ordförande, åtminstone inte första året. OK då blir jag det på ett år tills någon annan har blivit varm i kläderna. Det var 2003 och nödlösningen sitter fortfarande kvar på posten.

Under min tid som ordförande har det hänt en hel del. När du läser äldre verksamhetsberättelser så anar du att föreningsarbetet tar mycket tid och energi och att det ständigt ökar. Min upplevelse är precis likadan. Naturligtvis kan du arbeta hur mycket som helst och ändå finns det saker att göra. Jag hade önskat att man inte behövde försörja sig också för du kan lätt lägga ner ett heltidsarbete på föreningsarbetet. Det finns mycket som jag och styrelsen skulle vilja göra, men som vi aldrig hinner med.

Seniorlagen 2003-2007

Vi har under mina år hunnit med att gå upp till division 3, år 2003. Vi missade seriesegern på sämre målskillnad mot Limhamn, men eftersom den bästa 2:an bland Skåneserierna går direkt upp så lyckades vi gå upp utan kval med tränare Benny Olsson, då inne på sitt fjärde år:

Div 4 S 2003

1	Limhamns IF	22	15	4	3	69	-	23	49
2	Svedala IF	22	14	7	1	52	-	31	49
3	Skanör Falsterbo IF	22	11	5	6	48	-	34	38

Vi gav Benny förtroendet att fortsätta som tränare ytterligare ett år, även om vi kände att det var dags med en förnyelse, men har man tagit upp laget till trean så får man ge honom chansen att även lyckas i trean. Efter vårsäsongen och endast 8 inspelade poäng på 11 matcher kom vi överens med Benny att gå skilda vägar. Assisterande Krister Olsson tar över som huvudtränare och under hösten gör vi en godkänd insats men det räckte inte utan vi hamnar näst sist på 24 poäng. Samma säsong vinner vårt reservlag div2 och går upp i högsta reservlagsserien i Skåne.

År 2005 anlitar vi en ung ambitiös tränare, Christian Lind, som kom närmast från sitt första tränaruppdrag i Holmeja IS. Han presenterade sig för föreningen att han såg sig själv som en allsvensk tränare i framtiden. Det skall bli spännande att följa honom framöver. Truppen vi hade var riktigt bra och vi trodde på en bra chans att återkomma direkt till trean. Efter en direkt dålig vårsäsong där vi ligger i botten spurtar vi riktigt bra på hösten och slutar 4:a, missar kvalet till trean med en futtig poäng.

Vi gör flest mål i serien och våra bästa målskyttar är Robert Ahlqvist med 22 mål på 19 matcher och Conny Svensson med 12 på 21 matcher. Samma år vinner B-laget reservlagsserien division 1 som nykomlingar. 2006 blir vi 6:a och 2007 hamnar vi 8:a efter att ha legat i topp efter våren, samtidigt under de här åren börjar vi tappa seniorspelare från

föreningen. Vilket betydde att år 2007 hade vi inget reservlag. Vad beror det på? En anledning är att Christian har en väl hög ambitionsnivå och skrämmer bort en del av våra ”sociala” spelare, men det är naturligtvis inte hela sanningen, som jag återkommer till.

Ekonomi

Ekonomi för vår förening är en ständig jakt på olika intäkter. Här har det varit en stor förändring under åren som gjort att vi fått ta ett steg tillbaka och hejda kostnaderna. Jag talar om bingo, inte bara bingolotto som har minskat betydligt under de år jag suttit i styrelsen utan även inkomsterna från bingoalliansen med Blå hallen i spetsen. Båda de här spelen har genererat väldigt mycket inkomster under årens lopp, men under bara några få år minskat med 6 siffriga belopp. Naturligtvis hade vi inte beredskap för ett sådant tapp. Vi fick införa en aktivitetsavgift för att kompensera intäktsförlusterna och jag tror att vi får leva med en sådan framledes också. De statliga bidragen har ökat något dels för att vi ökat vår verksamhet, men också via satsningar som Handslaget.

Handslaget har varit pengar som man kunnat ansöka om för särskilda ändamål, exempelvis som domarkurser för medlemmar, ökad integration, ledarutveckling, öka flickverksamheten. Andemeningen har varit att man skall förbättra sin verksamhet. Pengarna skulle redovisas hur man hade använt dem och vilket arbete man hade lagt ner. Poängterat kan att vår flickverksamhet har gått från noll lag 2004 till 5 lag 2007. Här måste jag nämna Bengt Sandberg som har gjort mycket för att flickfotbollen fått ett fäste i föreningen.

Ekonomi kan också ha varit en av anledningarna till att vi tappat en del seniorer. Vi har fått spara på material, massage och andra förmåner som kan ha gjort att det uppfattats att vi inte satsar på våra spelare. Naturligtvis vill vi våra spelare väl, men det har varit en nödvändighet att bromsa våra kostnader, och många gånger var jag inte populär när jag sagt nej till olika saker.

Johan Ljungström, känd spelare i SIF, mer känd för sina gula kort än brilliant teknik, tyvärr har vi ingen statistik på gula och röda kort men han ligger garanterat i toppen. Johan kom med i styrelsen 2006 och är mannen som på allvar tog tag i ekonomin. Han höll oss andra i örnen för att vända skutan rätt. Han var minst sagt orolig för föreningen och dess fortlevnad och strukturerade upp arbetet med att få in inkomster och hålla ner utgifter. Det var välbehövligt och nödvändigt. Johan lämnar styrelsen efter 2 år och skall ha ett stort tack för sin insats. Han kommer att fortsätta bistå oss genom att arbeta med jubileet 2008 utanför styrelsen.

Bosman, inte bara en ölsort från Polen

Vår inriktning i Svedala IF under senare år har främst varit att ha en bra ungdomsverksamhet. Styrelsen sammansättning har också haft tyngdpunkten på ungdomssidan, en del av oss med tränaruppdrag också. Under årens lopp har de flesta av våra seniorer kommit från de egna leden och vi har blivit bortskämda med att lojaliteten med vår förening har varit stor. Vi har ibland inte kunnat säga ja till alla spelare som velat stanna.

Den 15 november 2004 infördes nya övergångsregler, efterdyningar från den s.k. Bosmandomen, samtidigt som att individualismen ökade bland folk i allmänhet. De två skälen har förändrat alla fotbollsföreningars sätt att jobba. Tidigare skulle båda föreningarna vara överens om en spelarövergång och det kunde också vara övergångspengar inblandade. Nu om man är amatör så får spelaren gå fritt till en annan klubb under 1 månad, 15 november – 15 december. Det betyder att man kan tappa ett helt lag från ett år till ett annat plus att inkomster nästan helt har uteblivit för spelarövergångar. Första året hände det inte så mycket för nyheten

hade väl inte riktigt landat bland spelarna. Året därpå hade polletten trillat ner och efter en schism mellan vissa spelare och styrelsen just kring den här månaden, resulterade i att ett gäng spelare försvann till andra föreningar. Hade det hänt innan de nya reglerna så hade styrelsen fått lite mer tid på sig att agera och kanske rätt upp det också.

Jag upplever att spelarna kräver mer uppmärksamhet från styrelsen nuförtiden än när jag själv spelade. Styrelsen som har varit mycket ungdomsinriktad under min tid har i detta avseende också brustit, att i tillräcklig omfattning se till att seniorlaget fick den uppmärksamhet som de förtjänade. Nu är det viktigare än någonsin, när det är spelarna som väljer var de vill spela. Då gäller det för oss att bli bättre med trivsselfrågor och liknande. Det arbete, med vilken spelartrupp lagen skall ha inför nästa säsong går för högtryck redan efter slutsignalen på hösten. I det avseendet var det bättre förr, men det är bara att gilla läget.

Hur ser det ut idag?

Nu år 2008 är fotboll en året runt sport och det har det varit nu i några år. En ungdomstränare har att göra hela året och får inte så långa perioder av ledighet från fotbollen. Sitter du då också i styrelsen och skall samtidigt hjälpa till med att få ihop ekonomin, sponsorer, seniortruppen, material, familjelivet och ditt arbete så förstår ni att det inte är en bra kombination.

Jag tycker att det är bättre att antingen koncentrera sig på tränaruppgiften eller styrelsearbetet, men idag är det svårt att få folk till föreningslivet. Det är mycket som skall hinnas med i det dagliga livet och föreningsarbetet står kanske inte högst på prioritetsslistan. Talande är att vi har lyckats med att få en fullsatt styrelse varje år, men ingen har varit beredd på att ta plats i valberedningen. Det är nu tredje året i rad utan valberedning. Riksidrottsförbundet och Skånes idrottsförbund har uppmärksammat problemen och försöker med olika åtgärder att satsa på ledarna i föreningarna. Främst är det bidrag till utbildning. Vi har lagt ner en hel del på ledarutbildning i år som vi hoppas ger positiva återverkningar i verksamheten.

Våra idrottsplatser

Jag tyckte redan för 10 år sedan att anläggningarna i kommunen var omoderna. Vi har under alla år försökt påverka de styrande att göra något åt det, vi har gjort det själv, men också gått ihop 2005 med de andra föreningarna i kommunen då vi anlätade en konsult som hjälpte oss med ett förslag på modernisering och skapa större ytor för föreningarna men utan resultat.

Vår yttersta ambition har varit att samla verksamheten till ett ställe, men också få mer gräsytor för vår växande verksamhet. Grusplaner hävdar sig inte i konkurrens med andra fritidssysselsättningar längre och då tänker jag mest på de datoriserade.

Nu sägs det att det skall vara något på gång men det har jag hört förr så jag tror inte på det förrän jag får se det med egna ögon. Jag tycker vi gör ett bra arbete med våra ungdomar och skall det fortsätta så krävs det modernisering med konstgräs, samlingsplats/lokaler kring där vi bedriver vår verksamhet så att vi lättare kan rekrytera bra ledare och få våra aktiva att trivas med vår verksamhet i vår förening i vår kommun.

Kommunen tjänar också på att vara attraktiv för befolkningen och att vi sysselsätter ungdomar på deras fritid. Tyvärr är det svårt att mäta hur mycket man tjänar på det. Hade det varit lätt att mäta så är jag övertygad om att det hade sett annorlunda ut på våra fritidsanläggningar.

Närmaste framtiden

Nu 2008 har vi ny tränare för A-laget, Ulf Jansson med barn spelande i våra flicklag. En seniortrupp som verkar trivas hos oss med många av våra egna unga förmågor på väg uppåt. Ungdomssektionen växer och jag tycker att styrelsen är bättre balanserad i år med senior och ungdomsperspektiv, för jag tror att det underlättar ungdomsverksamheten att ha ett bra representationslag och tvärtom. Vår fokus är förstås att den breda ungdomsverksamheten skall resultera i bra A-lag med spelare från den egna verksamheten.

Slutligen....

Det känns bra trots allt slit. Det vädras en gryende optimism i föreningen. Vi ser med tillförsikt fram mot vårt jubileumsår och också för den delen många år framåt. Jag har lärt mig en hel del under mina 10 år och vill tacka alla er som bidrar i någon form till vår fortlevnad.

Det krävs många och olika resurser för att dra föreningen framåt och jag hoppas att ännu fler känner sig manade att hjälpa till. Svedala IF kommer alltid ha en stor plats hos mig. Det blir en spännande fortsättning som följer mot nya jubileer och framgångar.

Vi kanske ses då.

Styrelsen 2008

Ordförande	Rickard Nilsson	Permanent nödlösning inne på sitt 5 år, tillika tränare i P93
Vice ordförande	Robert Litsberger	Skylt och Bosman expert (ölen alltså). I år del i lagledningen för U-laget. Oldboysspelare.
Kassör	Arne Rosdahl	Föreningsmänniska, 10 år vid kassaskrinet i Svedala IF, imponerande
Sekreterare	Susanne Jeppsson	Skrivkunnig som också styr vårt kansli med järnhand.
Ledamot	Peter Lindborg	Hantverkare och vår grillmästare. Tung lagledare i P93.
Ledamot	Bengt Sandberg	Ungdomsansvarig , född med en Svedala IF kromosom, tredje generationen SIF are. Producerar mycket för att kallas den trötte. Är det en synvilla?
Ledamot	Patrik Büssow	Lång reslig försvarsspelare i Svedala IF. Vinnare av Fritsch pokal 1996. Senioransvarig.
Ledamot	Mats Kvist	Mångårig spelare (Fritsch pokal 1982) och ledare, nu tillbaka igen i styrelsen och har dessutom träningsuppdrag i U-laget. Oldboysspelare
Ledamot	Niclas Nilsson	Värmlänning och F96 tränare. Emigrerade från Skabersjö IF tillsammans med flicklag. Idéspruta.
Suppleant	Johan Jönsson	Målvaktsveteran (Fritsch pokal 1991) och tränare i P96 trodde för 10 år sedan att han fortfarande skulle vakta buren i A-laget. Vi får väl se om det blir någon match. 2007 blev det en.
Suppleant	Magnus Hedberg	Spelare med rötter från Staffanstorp som skall sprida glädje i seniortruppen

Svedala Idrottsförenings Vänner

av Bengt Sandberg

Bildad 13 januari 1947.

Sällskapets ändamål är att samla upp personer som på ett eller annat sätt visat intresse för Svedala Idrottsförenings verksamhet, aktiv som idrottsman, ledare eller styrelseledamot.

Det blir på så sätt en mjukare övergång från tiden som aktiv inom föreningen, och för att inte förlora kontakten med denna och sina gamla kamrater, medlemmarna måste ha uppnått 30 års ålder.

Sällskapets medlemsantal är för närvarande ca 100 medlemmar.

Sällskapet har 3 möten om året, vår-, höst- och årsmöte, då vi äter en god måltid och har trevligt tillsammans, spännande föreläsare bjuds in för att hålla ett föredrag innan måltiden intages.

Föreläsare som under min korta tid inom sällskapet hållit hov är Erling Brännström som berättat om väder och vind, det döljer sig en spännande historia bakom, innan vi vanliga människor får höra väderprognosen, kan jag säga.

Sällskapet har en gammal lirare i Svedala IF som gjorde ett framträdande och berättade om sin tid vid SÄPO, där händer också spännande saker. (en del saker som vi var nyfikna på är fortfarande hemligstämplade)

Kalle Karlberg gjorde en bejublad visning av Svedala från förr i tiden, min gamla ungdomsledare "Salla" Salomonsson kommenterade friskt under visningen. "Salla" är även föreningens sångfågel, som får lokalen att gunga när han drar igång Svedala IF-visan om "käcka töser och starka pågar".

Vi hade en gång besök av en representant från piratensällskapet, det var intressant att höra om piratens levnadsäventyr.

På vårmötet 2008 kommer vi att få besök av en gammal ordförande i form av Björn Jönsson, det blir spännande att höra vad Björn har att säga om nybyggnation av idrottsplatser i Svedala, framförallt för oss som fortfarande är aktiva inom föreningen och som har brottats med kommunen, angående förbättrade träningsförhållanden de senaste tio åren.

I den mån det går understödjer Sällskapet Idrottsföreningen med pengagåvor, vid första hemmamatchen på våren, skänker Sällskapet matchbollen.

Du som är intresserad och vill vara med i Sällskapet måste föreslås av en tidigare medlem och sedan röstas in.

DISPONENT FRITSCH VANDRINGSPRIS

För årets bästa prestation

Fi = FRIIDROTT

B = BORDTENNIS

F = FOTBOLL

1946	(Fi)	GERTRUD MÖLLER/JENNBY
1947	(F)	THORSTEN SANDBERG
1948	(F)	BERNDT EBERSJÖ
1949	(F)	GUNNAR JENNBY
1950	(F)	BENGT LUNDBERG
1951	(F)	CARL-AXEL JÖNSSON
1952	(F)	KURT LARSSON
1953	(F)	ARNE HEDENKLO
1954	(F)	HANS FRANSSON
1955		EJ UTDELAT
1956		EJ UTDELAT
1957	(B)	KJELL LINDBERG
1958		EJ UTDELAT
1959		EJ UTDELAT
1960		EJ UTDELAT
1961	(F)	LEIF MALMGREN
1962	(F)	RAIMO PALADE
1963	(F)	KJELL-INGVAR JOHANSSON
1964	(F)	SVEN ROSANDER
1965	(F)	ROLF JACOBSSON
1966	(F)	BENGT SVENSSON
1967	(F)	JOHN-ERIK HAHNE
1968	(F)	KJELL EVANDER
1969	(F)	JÖRGEN SVENSSON
1970	(F)	TOMMY JACOBSSON
1971	(F)	RUNE MALMSJÖ
1972	(F)	CHRISTER BJÖRKLUND
1973	(F)	ULF ANDERSSON
1974	(F)	LARS HEDENKLO
1975	(F)	MIRSAD REDCEPOVIC
1976	(F)	ROLF BRODÉN

1977	(F)	BO HERMANSSON
1978	(F)	TORBJÖRN JÖNSSON
1979	(F)	MIKAEL NILSSON
1980	(F)	TOMMY LING
1981	(F)	THOMAS HANSSON
1982	(F)	MATS KVIST
1983	(F)	MATS OLSSON
1984	(F)	BERT THUNE
1985	(F)	PETER OLSSON
1986	(F)	JERRY STENBERG
1987	(F)	THOMAS OLSSON
1988	(F)	ANDERS HOLMQVIST
1989	(F)	MATS OLSSON
1990	(F)	PER-ANDERS SVENSSON
1991	(F)	JOHAN JÖNSSON
1992	(F)	FREDRIK SVENSSON
1993	(F)	TOMMY PRINTZE
1994	(F)	ANDREAS MÖLLER
1995	(F)	MAGNUS PETTERSSON
1996	(F)	PATRIK BÜSSOW
1997	(F)	MATS SAVHED
1998	(F)	JOHAN CLEMENSSON
1999	(F)	CONNY SVENSSON
2000	(F)	JOHAN BERGMAN
2001	(F)	FREDRIK OLSSON
2002	(F)	MATTIAS ANDERSSON
2003	(F)	FREDRIK GÖRANSSON
2004	(F)	ANDERS CELANDER
2005	(F)	ANDREAS OLSSON
2006	(F)	HENRIK HJALMARSSON
2007	(F)	ERIK OLSSON

Disponent Arne Fritsch

Fritsch vandringpris

F96/97

F94

P94

P92

Juniorlag 2007

Oldboys 2007

P93

**Nilssons i
Svedala**
SKÅNES MÖBELHUS

BYGGSYSTEM
I SKÅNE AB

RÖRMAN
Thore Gustafsson 070-558 20 10
Johan Karlsson 070-335 85 55

Rörman i Svedala AB
Företagsgatan 9 B, 233 51 Svedala
Telefon 040-40 01 40 Fax 040-40 02 70

SANDVIK

Svedalahem
- för ett trivsamt hyresboende

ICA Supermarket
Karlssons•Svedala
Tel. 040-40 12 20

**DPD SERVICE
SYDPRINT**

Swedbank

Digitaltryck - Distribution

Seniortruppen 2008

Svedala IF vill passa på att tacka alla Er som på något sätt bidrar till att vi kan hålla den kvalitet på verksamheten som finns idag.

Hälsningar Styrelsen

Produktion: Sydprint, www.sydprint.com Bildbehandling: Printus Digitaltryckarna, www.printusdigital.se